

म्हाडाकडून ७५७ सदनिकांचे वितरण

■ **नाशिक** : भूखंडाचे तुकडे करणाऱ्या प्रकल्पांच्या चौकशीचा विषय ऐरणीवर आल्यापासून म्हाडाला आतापर्यंत शहरातील १४८५ सदनिका उपलब्ध झाल्या. यातील १५७ प्रकल्पातील १३२८ सदनिका वितरित केल्या गेल्या असून लवकरच आणखी नऊ प्रकल्पातील ५५५ सदनिका अल्प उत्पन्न गटातील नागरिकांसाठी उपलब्ध करण्यात येणार आहेत.

गोरग्रीवांना परवडणाऱ्या दरात हक्काची घरे मिळवीत, यासाठी राज्य सरकारने आणलेल्या २० टक्के सर्वसमावेशक गृह योजनेला शहरातील विकासकांनी बगल देण्यासाठी सलग भूखंडाचे तुकडे पाडून प्रकल्प रेटल्याचा विषय काही वर्षांपासून गाजत आहे.

या संपूर्ण प्रकाराची चौकशी सुरू झाल्यानंतर म्हाडा आणि महापालिकेत विविध मुद्यावरून बेबनाव झाला. शहरात उपरोक्त योजनेतर्गत ३३ प्रकल्प पूर्ण झाले. यातील २० टक्के सदनिका राखीव आहेत. म्हाडाला आतापर्यंत १४८४ सदनिका उपलब्ध झाल्या असून त्यातील १३२८ सदनिकांचे वितरण झाल्याचे अधिकाऱ्यांकडून सांगण्यात आले. अल्प आर्थिक उत्पन्न गटाला दिलेल्या या सदनिका १५७ प्रकल्पातील आहेत. आठवडाभरात आणखी नऊ प्रकल्पातील ५५५ सदनिका सोडत पद्धतीने वितरित केल्या जातील. त्याची जाहिरात लवकरच काढली जाणार असल्याचे सूत्रांकडून सांगण्यात आले.

वर्षभरात १२ कोटींचा मुद्देमाल हस्तगत

■ **नाशिक** : २०२४ या वर्षभरात नाशिक ग्रामीण पोलिसांनी अवैध व्यवसायांविरुद्धात सहा हजार ८५२ कारवाया केल्या. त्यामाध्यमातून १२ कोटींचा मुद्देमाल हस्तगत करण्यात आला. जिल्हा पोलीस अधीक्षक विक्रम देशमाने यांच्या मार्गदर्शनाखाली जिल्ह्यात अवैध व्यवसायाचे समूळ उच्चाटन करण्यासाठी मोहीम राबवण्यात आली. लोकसभा, विधानसभा निवडणुकावेळी ग्रामीण पोलिसांनी अवैध व्यवसायांचा बिमोड करत सराईत गुन्हेगार व समाजविघातक कृत्य करणाऱ्यांवर प्रतिबंधात्मक कारवाया केल्या. वर्षभरात ग्रामीण पोलिसांनी सहा हजार ८५२ छापे टाकून ८११० जणांविरुद्ध कारवाई केली. १२ कोटी, सात लाख, ९२ हजार ८९२ रुपयांचा मुद्देमाल हस्तगत केला. तसेच अवैधरित्या अग्नीशस्त्रे बाळगणाऱ्या २७३ जणांविरुद्ध २०७ गुन्हे दाखल केले. त्यात ५२ देशी बंदुका, ११५ जिवंत काडतुसे, ११२ तलवारी, ३२ कोयते आणि ३५ चाकू हस्तगत करण्यात आले.

२०२४ मध्ये जिल्ह्यात ८७ हत्यांची नोंद झाली असून ८५ गुन्हे उघडक्रीस आणण्यात पोलिसांना यश आले आहे. १८ दरोडे पडले. दरोड्याचे सर्व १८ गुन्हे उघडक्रीस आणले. ८६ गुन्हेगारांविरुद्ध हद्दपारीचे प्रस्ताव सादर करण्यात आले होते. त्यापैकी सद्यस्थितीत १८ गुन्हेगार हद्दपार करण्यात आले असून एमपीडीए कायद्यान्वये पाच गुन्हेगारांना स्थानबद्ध करण्यात आले आहे.

पाच वर्षांच्या मुलीवर लैंगिक अत्याचार

■ **मुंबई** : घराबाहेर खेळणाऱ्या एका पाच वर्षीय मुलीला निर्जन ठिकाणी नेऊन शेजाऱ्याने तिच्यावर लैंगिक अत्याचार केल्याची घटना घडली. पीडित मुलीच्या आईने केलेल्या तक्रारीवरून पोलिसांनी ५५ वर्षीय व्यक्तीला अटक केली. ही पीडित मुलगी आई-वडिलांसोबत राहते. दुपारी ती घराबाहेर खेळत असताना शेजारी राहणाऱ्या व्यक्तीने पीडित मुलीला खाऊचे आमिष दाखवून एका निर्जन ठिकाणी नेले. तेथे त्याने पीडित मुलीवर लैंगिक अत्याचार केले. घरी परतल्यानंतर मुलीने घडलेला प्रकार आई-वडिलांना सांगितला. मुलीच्या आईने याप्रकरणी पोलीस ठाण्यात तक्रार दाखल केली. त्यानंतर पोलिसांनी बाल लैंगिक अत्याचार प्रतिबंधक कायद्याअंतर्गत गुन्हा दाखल करून आरोपीला अटक केली.

साडेचार लाखाचा गुटखा जप्त

■ **नाशिक** : राज्यात प्रतिबंधित असलेल्या सुंगंधित तंबाखूचा (गुटखा) साठा अन्न व औषध प्रशासनाच्या विभागाने पेट तालुक्यातील कोटंबी घाटात वाहनातून जप्त केला. सुमारे चार लाख ८७ हजार ५०० रुपयांचा गुटखा आणि वाहन असा मुद्देमाल जप्त केला.

अन्न व औषध प्रशासनाचे गुटखाविरुद्ध मोहीम सुरू केली असून त्याचाच भाग म्हणून अन्न सुरक्षा अधिकारी योगेश देशमुख यांच्या पथकाने जिल्ह्यातील सीमावर्ती भाग असलेल्या पेट तालुक्यात पाळत ठेवली होती. यासंदर्भात पोलिसांशीही समन्वय साधण्यात आला होता. कोटंबी घाटात एक वाहन संशयास्पदरित्या फिरत असल्याचे लक्षात आल्यावर पथकाने पोलिसांना माहिती दिली. पेट पोलिसांनी संशयास्पद वाहन थांबवून तपासणी केली असता इतर मालाबरोबर तंबाखुचा गोण्या आढळल्या. वाहनाची पाहणी केली असता त्यामध्ये राज्यात प्रतिबंधित असलेल्या तंबाखुचा गोण्या आढळल्या. वाहन चालकाने जयप्रित सिंह (रा. हरियाणा) असे त्याचे नाव सांगितले. वाहनातून १३ गोण्या आणि ५०० ग्रॅम वजनाची पाकिटे असा चार लाख ८७,५०० रुपयांचा साठा जप्त केला. यातील काही नमुने तपासणीसाठी पाठवण्यात आले. तसेच वाहनही ताब्यात घेण्यात आले. याप्रकरणी पेट पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.

शेतकरी हितासाठी वेगवेगळे उपक्रम

■ महासागर प्रतिनिधी

नाशिक, दि. ४:

शेतकऱ्यांना पीक विम्याचे पैसे मिळण्यात येणाऱ्या आडकाठी दूर केल्या, उपग्रहाव्यारे छायाचित्र घेऊन नुकसानीची माहिती घेण्याची व्यवस्था केली, यासारख्या कृषिविषयक निर्णयांची माहिती देत केंद्रीय कृषिमंत्री शिवराजसिंह चौहान यांनी शेतकऱ्यांच्या सक्षमीकरणासाठी वेगवेगळे उपक्रम राबविण्यात येत असल्याचे सांगितले.

येथील यशवंतराव चव्हाण महाराष्ट्र मुक्त विद्यापीठातील कृषी विज्ञान केंद्रातर्फे आयोजित कृषी संवाद कार्यक्रमात केंद्रीय मंत्री चौहान यांनी संवाद साधला. शेतकऱ्यांना पैसे न देता व्यापारी निघून जातात. अशा फसवणूक झालेल्या शेतकऱ्यांना आम्ही न्याय दिल्याशिवाय राहणार नाही. नवनव्या पिकांचे उत्पादन घेण्यासाठी प्रयत्न करण्यात येत आहेत.

कृषिविषयक यंत्र घेण्यासाठी अनुदान देण्यापेक्षा शेट शेतकऱ्यांच्या खात्यावर पैसे दिल्यास हवे ते यंत्र ते घेऊ शकतील. अशा सर्व विषयांवर चर्चा करण्यासाठी तुम्ही तुमचे सहकारी घेऊन दिल्लीत या, असे आमंत्रण चौहान यांनी राज्याचे कृषिमंत्री

कृषी संवाद कार्यक्रमात केंद्रीय कृषिमंत्री शिवराजसिंह चौहान यांचे प्रतिपादन

कोकाटे यांना दिले. यावेळी मध्य प्रदेशात राबविण्यात आलेल्या विविध सरकारी योजनांची माहिती त्यांनी दिली. शेतकऱ्यांमध्ये देव दिसतो. त्यांच्या

बल्यासाठी जे करता येईल ते आम्ही करू, असेही त्यांनी सांगितले.

राज्याचे कृषिमंत्री कोकाटे यांनी, नाशिक येथील शेतकरी प्रयोगशील असून

राज्य सरकारतर्फे ऑनलाईन पोर्टल तयार करून ते महसूल विभागाशी जोडून शेतकऱ्यांना मिळणारी अनुदानाची प्रक्रिया सुलभ आणि सुटसुटीत करण्यात येईल, असे आश्वासन त्यांनी दिले.

यावेळी खासदार भास्कर भगरे, खासदार डॉ. शोभा बच्छाव, आ. हिरामण खोसकर, कुलगुरू प्रा. संजीव सोनवणे आदी उपस्थित होते. यावेळी केंद्रीय कृषिमंत्र्यांनी मुक्त विद्यापीठाच्या आवारात बचत गट, कृषी उत्पादक गट, उमेद अभियानातील न्याय यांनी उत्पादित केलेल्या वस्तूंच्या प्रदर्शनाची पाहणी केली. शेतकऱ्यांशी संवाद साधतांना उत्पादनासाठी असणारा खर्च, येणारे उत्पन्न व नफा किंवा तोटा याची माहिती घेतली.

कार्यक्रमात चौहान यांनी उपस्थित राज्याचे कृषिमंत्री माणिक कोकाटे यांच्यासह भास्कर भगरे आणि डॉ. शोभा बच्छाव हे दोन्ही खासदार, आमदार हिरामण खोसकर यांचा आपल्या विशेष शैलीत उल्लेख केला.

कृषिमंत्री शेतकऱ्यांसाठी माणिक झाले. भास्कर तर सूयाचं नाव, शोभाही आहे. आमदार तर हिरा आहेत, असे चौहान म्हणाले. माणिकराव तुम्ही माझ्यासाठी, मी तुमच्यासाठी, आणि आपण दोघे शेतकऱ्यांसाठी, असे त्यांनी नमूद केले.

उड्डाणपुलावर भीषण अपघात ; टँकर मधून रसायन गळती

■ महासागर प्रतिनिधी

पालघर, दि. ४:

मुंबई अहमदाबाद राष्ट्रीय महामार्गावर विवळवेडे उड्डाणपुलावर सोमवार ३० डिसेंबर रोजी दुपारी १ वाजताच्या सुमारास रसायन वाहतूक करणाऱ्या टँकरने सिमेंट पाईप घेऊन जाणाऱ्या ट्रेलरला धडक दिल्यामुळे भीषण अपघात झाला.

अपघातात टँकर फुटून मोठ्या प्रमाणात रसायनाची गळती झाली असून चालक टँकर मध्ये अडकला आहे. तर सिमेंट पाईप वाहून नेणाऱ्या वाहनाचे मोठे नुकसान झाले आहे.

अपघातामुळे महामार्गावरील मुंबई वाहिनीवरील वाहतूक काही काळ थांबवण्यात आली होती. दरम्यान स्थानिकांनी टँकर

मध्ये अडकलेल्या चालकाला बाहेर काढण्याचा प्रयत्न केला. पोलीस यंत्रणेला माहिती मिळाल्यानंतर काही वेळी पोलीस घटनास्थळी दाखल झाले

असून चालकाला बाहेर काढण्याचे प्रयत्न करण्यात येत आहेत. वाहनांमधून मोठ्या प्रमाणात रसायन गळती झाल्यामुळे नागरिकांमध्ये भीतीचे

वातावरण निर्माण झाले होते. रसायन ज्वलनशील नसल्याची खात्री पटल्यानंतर नागरिकांनी वाहनजवळ जाऊन मदतकार्य सुरू केले आहे.

पाच कंपन्यांचा निविदेला प्रतिसाद

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. ४:

ठाणे-भाईंदरदरम्यानचा अतिवेगवान प्रवास आणि वाहतूक कोंडीमुकीसाठी मुंबई महानगर प्रदेश विकास प्राधिकरणाने (एमएमआरडीए) दोन महत्वाकांक्षी गायमुख-फाऊंटन हॉटेल नाका बोगदा आणि फाऊंटन हॉटेल नाका-भाईंदर उन्नत रस्ता हे दोन प्रकल्प हाती घेतले आहेत.

त्यासाठी एमएमआरडीएने काही महिन्यांपूर्वी एकत्रित निविदा प्रसिद्ध केल्या होत्या. नुकत्याच त्या खुल्या करण्यात

ठाणे भाईंदर प्रकल्प लवकरच मार्गी

आल्या असून त्याला पाच कंपन्यांनी प्रतिसाद दिला.

निवडणूक रोखे खरेदीतील चर्चित मेघा ईंजिनीअरिंग आणि नवयुग ईंजिनीअरिंगसह अन्य दोन कंपन्यांच्या निविदांचा यात समावेश आहे.

निविदांची छाननी करून आर्थिक निविदा खुल्या केल्या जातील. निविदा प्रक्रियेअती नियुक्त करण्यात येणाऱ्या कंत्राटदारावर प्रकल्पाचे आरेखन तयार करण्यासह बांधकामाची जबाबदारी असेल.

मात्र निविदेची संपूर्ण प्रक्रिया, प्रकल्पासंबंधीची पुढील कार्यवाही पूर्ण करून प्रत्यक्ष कामास सुरुवात करण्यासाठी आणखी काही महिने प्रतीक्षा करावी लागेल.

कांदा व्यापाऱ्याचे ११ लाख रुपये हिसकावले

■ महासागर प्रतिनिधी, नाशिक, दि. ४:

एखाद्या चित्रपटाला साजेसा पद्धतीने टोळक्याने मेळा बस स्थानकात उभ्या असलेल्या बसमध्ये कांदा व्यापाऱ्यास लुटले. धक्काबुक्की करून व्यापाऱ्याच्या ताब्यातील ११ लाख ६६ हजार रुपये असणारी पिशवी हिसकावून नेली. यावेळी व्यापाऱ्याने आरडाओरड केल्यामुळे एक परप्रांतीय चोरटा हाती लागला. त्याचे तीन साथीदार रोकड घेऊन पसार झाले.

याबाबत विष्णू पाचोरे (शिवाजीनगर, सिन्नर) यांनी तक्रार दिली. प्रवाशांच्या मदतीने अन्वर मनीवार (४८,

कुआ, बुलंद, उत्तर प्रदेश) या संशयित चोरट्यास पकडण्यात आले. पाचोरे हे कांदा व्यापारी आहेत. ते मालेगाव तालुक्यातील उमराणे येथे कांदा खरेदीसाठी निघाले होते. सकाळी मेळा बस स्थानकात आले.

साडे सातच्या सुमारास नाशिक-धुळे बसमध्ये बसमध्ये चढत असताना गर्दीचा फायदा घेवून चोरट्यांनी त्यांना धक्काबुक्की केली आणि मनीवार यांच्याकडील ११ लाख रुपये असलेली पिशवी हिसकावून पसार झाले. याप्रकरणी पोलिसांनी गुन्हा दाखल केला असून, तपास सुरू आहे.

पालघरकरांनी रिचवले अकराशे कोटींचे मद्य

अकरा महिन्यांत ३ कोटी १७ लीटर मद्याची विक्री

■ महासागर प्रतिनिधी, पालघर, दि. ४:

पालघर जिल्ह्यात मद्य पिण्याचे प्रमाण वाढले आहे. अकरा महिन्यात देशी विदेशी, बिअर व वाईन अशी सुमारे ३ कोटी १७ लीटर मद्य मद्यप्रमींनी मनसोक्त रिचवली आहेत. सर्वाधिक २ कोटी लीटर बिअर रिचवली आहे. या मद्याविक्रीतून अकराशे कोटींचा महसूल राज्य उत्पादन शुल्क विभागाला प्राप्त झाला आहे.

पालघर जिल्ह्यात देशी दारू विक्रीचे ९७ आस्थापने, विदेशी मद्य विक्रीची (वाईन शॉप) ३५ दुकाने तर ५२१ बिअर विक्रीची दुकाने आहेत. याशिवाय ३९८ परमिट रुम (बार अँड रेस्टॉरंट) आहेत. तेथून मद्यविक्री होत असते. या मद्यविक्रीची नोंद राज्य उत्पादन शुल्क विभागाकडे असते. देशी मद्य, विदेशी मद्य (व्हिस्की, व्होडका, रम) बिअर आणि वाईन असे मद्याचे प्रकार आहेत.

मागील काही वर्षांपासून पालघर वसई विार मध्ये मद्य पिण्याचे प्रमाणात वाढ होत आहे. यंदाच्या वर्षात पालघर जिल्ह्यात ४९ लाख ६६ हजार ८५२ लीटर देशी मद्याची विक्री झाली आहे. तर ६४ लाख ५४ हजार १७ लीटर, ३ लाख ८४ हजार ६३० लीटर वाईन आणि १ कोटी ९८ लाख ९६ हजार ७७७ लीटर इतक्या बिअरची विक्री झाली आहे. या अकरा महिन्यात पालघरकरांनी जवळपास अकराशे बारा कोटी रुपयांचे मद्य खरेदी करून ते मनसोक्त रिचवले आहे.

आता वाढती रिसॉर्ट संख्या, पाट्यांचे आयोजन

यासह विविध कार्यक्रम यामुळे ही मद्यपान होण्याचे प्रमाण वाढीस लागत आहे.

मद्य पिण्याचे प्रमाण वाढल्याने राज्य उत्पादन शुल्क विभागाच्या तिजोरीत अकराशे कोटींचा महसूल मिळाला आहे असे पालघर राज्य उत्पादन शुल्क अधीक्षक सुधाकर कदम यांनी सांगितले आहे. जे बेकायदेशीर मार्गाने मद्य विक्री व वाहतूक करीत आहेत त्याच्यावर कारवाया केल्या जात आहेत असेही त्यांनी सांगितले आहे.

कारवाईत ६ कोटींचे मद्य जप्त

बेकायदेशीर मार्गाने मद्याची विक्री व वाहतूक यावर राज्य उत्पादन शुल्क विभागकडून कारवाई केली जाते. मागील अकरा महिन्यात उत्पादन शुल्क विभागाच्या पथकांनी १ हजार १०० इतक्या कारवाया करून गुन्हे दाखल केले आहेत. यात ५९ लाख ९३ हजार ७६ लीटर असे ६ कोटी ९ लाख ८६ हजार ९२७ रुपयांचे मद्य जप्त केले आहेत. यात ९२१ आरोपींना ही अटक करण्यात आल्याची माहिती राज्य उत्पादन शुल्क विभागाने दिली आहे.

बेकायदेशीर मद्याची आकडेवारी नाही

अधिकृत परवानाधारक मद्यदुकानांतून मद्य विक्रीची आकडेवारी उपलब्ध असली तर बाहेरील राज्यातून चोरट्या मद्यविक्रीची नोंद होत नसते. दिवदमण, सिल्व्हासा आदी भागातून उत्पादनशुल्क चुकवून मद्य आणले जाते आणि त्याची बेकायदेशीररित्या विक्री होते असते. त्यामुळे मद्य पिण्याचे प्रमाण जास्त आहे.

गंगापूर धरणातून थेट जलवाहिनीचे काम प्रारंभ

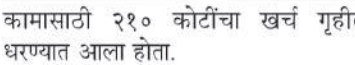
तीन दशकांचा प्रश्न मार्गी लागणार

■ महासागर प्रतिनिधी, नाशिक, दि. ४:

गंगापूर धरण ते बारा बंगला जलशुध्दीकरण केंद्र या दरम्यान ४२५ दशलक्ष लिटर क्षमतेची साडेबारा किलोमीटर नवीन लोखंडी जलवाहिनी टाकण्याच्या कामास सुरुवात झाली आहे.

सध्या लोखंडी पाईपवर गंज प्रतिबंधक प्रक्रिया केली जात आहे. लवकरच खोदकाम होऊन प्रत्यक्ष पाईप टाकले जातील. या जलवाहिनीद्वारे पुढील ३० वर्षांतील संभाव्य लोकसंख्येचा पाणी पुरवठ्याचा प्रश्न मार्गी लागणार आहे.

गंगापूर धरणातून सध्या बारा बंगला जलशुध्दीकरण केंद्रापर्यंत सिमेंटच्या वाहिनीद्वारे पाणी आणले जाते. साधारणतः अडीच दशकांपूर्वी केलेली ही सिमेंटची जलवाहिनी जीर्ण झाली आहे. गळतीमुळे पाणी पुरवठ्यात अडथळे येतात. या पार्श्वभूमीवर, महापालिकेने १५ व्या वित्त आयोगाच्या अनुदानातून १८०० मिलीमीटर व्यासाची मुख्य लोखंडी जलवाहिनी टाकण्याचे निश्चित केले होते. प्रारंभी या

कामासाठी २१० कोटींचा खर्च गृहीत धरण्यात आला होता. महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणाची प्रकल्प अहवालास तांत्रिक मान्यता घेऊन निविदा प्रसिद्ध करण्यात आल्या होत्या. हे काम जिंदाल कंपनीला मिळाले. विविध कारणास्तव रखडलेल्या या कामाचा श्रीगणेश झाला आहे.

नव्या जलवाहिनीचे काम नऊ महिन्यात पूर्ण होणे अपेक्षित आहे. गंगापूर धरणातून

शहरात येणाऱ्या उजवा तट कालव्याची जागा पाटबंधारे विभागाकडून यापूर्वीच महापालिकेकडे हस्तांतरीत झाली आहे. त्या जागेत जुन्या वाहिनीला समांतर ही नवीन जल वाहिनी टाकण्यात येईल.

या कामासाठी अवाढव्य लोखंडी पाईप नियोजित मार्गात आणण्यात आले आहेत. सध्या लोखंडी पाईपवर गंज प्रतिबंधक प्रक्रिया सुरू असून आठवडाभरात खोदकाम होऊन प्रत्यक्ष पाईप टाकण्याचे काम सुरू

आता 18 वर्षांखालील मुलांना सोशल मीडियावर खाते उघडण्यासाठी त्यांच्या पालकांची संमती घ्यावी लागणार आहे. यासाठी केंद्र सरकारने डिजिटल पर्सनल डेटा प्रोटेक्शन अॅक्ट (DPDP), 2023 अंतर्गत मसुदा नियम तयार केला आहे. हा मसुदा शुक्रवारी (3 जानेवारी) जनतेसाठी प्रसिद्ध करण्यात आला. इलेक्ट्रॉनिक्स आणि माहिती तंत्रज्ञान मंत्रालयाने अधिसूचनेत म्हटले आहे की, Mygov.in वर जाऊन लोक त्यांच्या हरकती नोंदवू शकतात आणि या मसुद्याबाबत सूचनाही देऊ शकतात. 18 फेब्रुवारीपासून लोकांच्या हरकती आणि सूचनांचा विचार केला जाईल.

सुमारे दीड वर्षांपूर्वी या विधेयकाला संसदेने मंजुरी दिली होती. मसुद्यासाठी जारी केलेल्या अधिसूचनेनुसार, डिजिटल वैयक्तिक डेटा संरक्षण कायदा, 2023 च्या कलम 40 च्या उप-कलम 1 आणि 2 अंतर्गत केंद्राला दिलेल्या अधिकारांच्या आधारवर नियमांचा मसुदा जारी करण्यात आला आहे.

पालकांची संमती मिळविण्याची प्रणाली देखील नियमांमध्ये नमूद केली आहे. मुलांनी त्यांचा डेटा कोणत्याही स्वरूपात वापरण्यासाठी पालकांची संमती अनिवार्य असल्याचेही म्हटले आहे. या कायद्यात वैयक्तिक डेटा गोळा करणाऱ्या आणि वापरणाऱ्या कंपन्यांना 'डेटा फिड्युशियरी' म्हणतात.

मसुद्यानुसार, डेटा फिड्युशियरी कंपन्यांना

अल्पवयीन मुलांचे सोशल मीडिया अकाउंट

मुलांच्या कोणत्याही वैयक्तिक डेटावर प्रक्रिया करण्यापूर्वी पालकांची संमती घेतली जाईल याची खात्री करावी लागेल. यासाठी कंपनीला योग्य तांत्रिक आणि संघटनात्मक उपाययोजना कराव्या लागतील.

मसुद्यातील प्रमुख मुद्दे :

- कायद्यात वैयक्तिक डेटा गोळा करणाऱ्या आणि वापरणाऱ्या कंपन्यांना 'डेटा फिड्युशियरी' असे संबोधण्यात आले आहे.
- डेटा फिड्युशियरी कंपन्यांना मुलांच्या वैयक्तिक डेटावर प्रक्रिया करण्यापूर्वी पालकांची संमती मिळवण्याची खात्री करावी लागेल.
- मुलांचे पालक असल्याचा दावा करणारी व्यक्ती स्वतः प्रौढ आहे की नाही हे या कंपन्यांना तपासावे लागेल.
- ई-कॉमर्स, सोशल मीडिया आणि गेमिंग प्लॅटफॉर्म डेटासाठी जबाबदार असलेल्या कंपन्यांच्या श्रेणीत येतील.
- जोपर्यंत लोकांनी संमती दिली असेल

तोपर्यंत कंपनी डेटा ठेवण्यास सक्षम असेल. मसुद्यानुसार, डेटासाठी जबाबदार असलेल्या कंपन्यांना हे तपासावे लागेल की मुलांचे पालक असल्याचा दावा करणारी व्यक्ती प्रौढ आहे आणि कोणत्याही कायद्याचे पालन करणे आवश्यक असल्यास, त्याची ओळख पटवू शकते. ● मसुद्यानुसार, या डेटा कंपनी हा डेटा केवळ त्या कालावधीसाठी ठेवू शकतील ज्यासाठी लोकांनी त्यांना संमती दिली आहे. यानंतर त्यांना हा डेटा हटवावा लागेल. ई-कॉमर्स, सोशल मीडिया आणि गेमिंग प्लॅटफॉर्म डेटासाठी जबाबदार असलेल्या कंपन्यांच्या श्रेणीत येतील.

नियम लागू झाल्यानंतर हे अधिकार उपलब्ध होतील

- तुमचा डेटा अॅक्सेस करण्याचा आणि वेळोवेळी अपडेट करण्याचा अधिकार.
- डेटा मालक डेटा प्रक्रियेसाठी संमती मागे घेण्यास सक्षम असतील. डेटा मिटवण्यास देखील सक्षम असेल.

- सर्व संमतींच्या नोंदी मशीन वाचनीय स्वरूपात ठेवल्या जातील.
- तुम्ही डेटा फिड्युशियरी म्हणजेच डिजिटल कंपनीच्या वेबसाइटवर तक्रार करू शकाल.
- कंपनीच्या प्लॅटफॉर्मवर तोडगा निघाला नाही, तर कडक यंत्रणेखाली तक्रार घेतली जाईल.
- वैयक्तिक डेटाचे उल्लंघन झाल्यास कंपनी सूचित करेल.
- डिजिटल कंपन्यांची जबाबदारी काय असेल ?**
- डेटा प्रोसेसिंगमध्ये वैयक्तिक डेटा संरक्षण नियमांचे उल्लंघन होणार नाही याची खात्री करावी लागेल.
- डेटा प्रोसेसिंगच्या सर्व श्रेणी सार्वजनिक कराव्या लागतील. प्रक्रियेचा उद्देशही सांगवा लागेल.
- प्रक्रियेची संमती मागे घेण्यासाठी प्रक्रिया अवलंबावी लागेल. कायद्यात दिलेल्या अधिकारांचे रक्षण करावे लागेल.

- डेटा एन्क्रिप्शन आणि मारकिंग उपाय करावे लागतील. संवर्धन उपायांचे नियमित ऑडिट करावे लागेल.
- नियमांचे वारंवार उल्लंघन करणाऱ्या संमती व्यवस्थापकांची नोंदणी निलंबित किंवा रद्द करण्याचीही तरतूद आहे.
- कंपनी नागरिकांचा वैयक्तिक डेटा भारताबाहेर नेऊ शकणार नाहीत. काही कायदेशीररित्या स्वीकार्य प्रकरणांमध्येच डेटा देशाबाहेर नेण्याची परवानगी दिली जाईल. डेटावरील ही मर्यादा केंद्राच्या डेटा स्थानिकीकरण धोरणानुसार आहे.

डेटा भंग झाल्यास तक्रारीचे निवारण करण्यासाठी मसुद्यात ठोस यंत्रणा आहे. या प्रेमवर्क अंतर्गत, डिजिटल कंपन्यांना सार्वजनिक संप्रेषण तपशील जसे की डेटा संरक्षण अधिकाऱ्याचे ईमेल तयार करावे लागतील.

ते तक्रारीचे निराकरण करण्यात अक्षम असल्यास, डेटा मालकास डेटा संरक्षण मंडळकडे जाण्याचा अधिकार असेल. बोर्डाच्या निर्णयाला डेटा अपील प्राधिकरणातही आव्हान दिले जाऊ शकते.

डिजिटल पर्सनल डेटा प्रोटेक्शन कायदा ऑक्टोबर 2023 मध्ये संसदेने मंजूर केला. या कायद्याच्या अंमलबजावणीनंतर, लोकांना त्यांच्या डेटाचे संकलन, साठवण आणि प्रक्रिया याबाबत तपशील विचारण्याचा अधिकार मिळाला.

कंपन्या कोणता डेटा घेत आहेत आणि कशासाठी डेटा वापरत आहेत हे सांगणे आवश्यक झाले आहे. कायद्याचे उल्लंघन करणाऱ्यांवर 250 कोटी रुपयांपर्यंत दंड आकारण्याची तरतूद होती. जुन्या बिलात ते 500 कोटी रुपयांपर्यंत होते.

राज्यसभेतून ते मंजूर झाल्यानंतर, आयटी मंत्री अश्विनी वैष्णव म्हणाले होते, 'या विधेयकाचा उद्देश वैयक्तिक डिजिटल डेटाच्या प्रक्रियेचे नियमन करणे आहे, जेणेकरून लोकांच्या गोपनीयतेचे संरक्षण केले जाऊ शकते. ●●●●

अनाथ मुलांचा सांभाळ करत झाली त्यांची तू आई नवीन जिवनदान दिलं सारे लोक म्हणतात तुला माई

तू निर्भीड एक व्यक्तित्व केला सांभाळ मुलांचा नाही केला विचार तू या जुलमी समाजाचा

बालपनापासून तू किती दुःख सहन केले... मरणाच्या दारातून ही तुला परमेश्वराने जिवनदान दिले

नव्हता तुला आधार कसला नव्हतं तुज्या डोक्यावर छप्पर घरदार नव्हतं, तुला झोपली मशानात जणू हेच घर

जीव दयावा वाटला तुला सोडून दयावं हे जग पोटात होत बाळ तुझ्या सावरत स्वतःत झाली दंग

अनाथांची आई' सिंधुताई सपकाळ

शिक्षण तुझं चौथा वर्ग लग्न झाले नऊ व्या वर्षी सुखाला लागली नजर, जणू दुःख आलं तुज्या भोवती

महाराष्ट्रातील वर्धा जिल्हा हीच तुझी जन्मभूमी सासरचास सहन करत हिम्मत होऊ दिली नाही कमी

आधार दिला अनाथ मुलांना स्वावलंबी जीवन दिलं शिक्षणाची सोय करून त्यांचं लग्न ही तूच केल

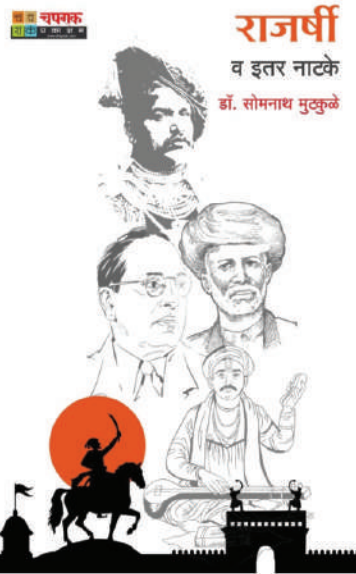
ममता बाळ सदन ... संस्थेची स्थापना केलीस, बेवारस मुलांची झाली तू आई दुःखाचा डांगरास घाबरली नाहीस

आई तुझ्या कार्याची दखल घेत तुला पुरस्कार ही बरेच मिळाले साऱ्यांची झाली तू आई, अन अनाथ मुलांना तू जीवनदान दिले

अनाथ मुलांच्या पाठीवर होता तुझ्या आधाराचा हात आई तुझ्या ममतेच्या दिव्याची तेजोमय राहो सतत वात

●●●●

सौ. चैताली संगोपाल वरघट मूर्तिजापूर, जि अकोला. 9834583685

सामाजिक नाटकांची दहा पुस्तके नव्या वर्षात चपराक प्रकाशनचा साहित्यिक धमाका

माणसाला चिंतन, मनन करायला भाग पाडणारी आणि भविष्याकडे पाहण्यास प्रेरित करणारी आहेत.

माणसांचे जगण्याचे प्रश्न आणि महापुरुषांच्या विचारांची कास धरून पुढे जाताना त्यांच्याच विचाराकडे झालेले दुर्लक्ष, महापुरुषांच्या स्वप्नातील समाज व्यवस्थेचे वाजलेले तीन तेरा यासंदर्भातील अत्यंत मनोवेधक वेध या पुस्तकात घेण्यात आला आहे. समाजामध्ये निर्माण होणारे प्रश्न आणि त्या प्रश्नांच्या मुळाशी असणारे मूलभूत प्रश्न यांचा विचार करून नाटकातून माणसाला चिंतन करायला भाग पाडले आहे. त्यामुळे ही दहा नाटके एकाच वेळी मराठी साहित्य क्षेत्रात प्रकाशित होत आहेत हा विक्रम म्हणायला हवा.

चपराक प्रकाशनाने सुद्धा एकाच वेळी दहा नाटकांची ३ पुस्तके प्रकाशित करून प्रकाशन व्यवसायात विक्रम प्रस्थापित केला आहे. या पुस्तकांचे लोकार्पण ज्येष्ठ विचारवंत, साहित्यिक संजय सोनवणी यांच्या हस्ते होत आहे. कार्यक्रमस प्रमुख पाहुणे म्हणून प्रकाशक या नाटकामधून ते समाजाला काही इशारा देऊ घनश्याम पाटील, विधान परिषदेचे माजी सदस्य डॉ. सुधीर तांबे, माजी नगराध्यक्ष दुर्गाताई तांबे

संदीप वाकचौरे संगमनेर

उपस्थित राहणार आहेत. नाटकांचे वेगळेपण...

सध्या सर्वत्र साहित्याचा प्रवास मनोरंजनासाठी होतो आहे की काय? असा प्रश्न पडावा अशी स्थिती आहे. मात्र डॉ. मुटुकुळे यांनी छत्रपती शाहू महाराज, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, महात्मा ज्योतिबा फुले, संत तुकाराम यांची विचारधारा समोर ठेवून समाजातील आरोपांचे प्रश्न, जाती-धर्माचे प्रश्न नेमकेपणाने मांडण्याचा प्रयत्न केला आहे.

जातीअंताची लढाई लढण्याची गरज असताना समाजात वाढत जाणारा जातीयतेचा विचार या निमित्ताने अधोरेखित करण्याचा प्रयत्न झाला आहे. महाराष्ट्रात सहकार वाढला, फुलला आणि बहरला मात्र त्या पार्श्वभूमीवर सहकारात सर्वच काही चांगले घडते आहेत असे नाही. सहकारातील वाईट गोष्टीवर अत्यंत टोकदारपणाने प्रहार करत मुटुकुळे यांनी समाजाला जागृत करत भविष्याकडे पाहण्याची दृष्टी प्रदान केली आहे.

●●●●●●

भारताशी समोरासमोर युद्ध करणे शक्य नसल्याने पाकिस्तानने दहशतवादाला खतपाणी घालून भारतात अराजकता माजवण्याचा प्रयत्न केला. विशेषतः जम्मू काश्मीर मध्ये त्यांनी दहशतवाद्यांना हाताशी धरून जम्मू काश्मीर कायम अस्थिर करण्याचा प्रयत्न केला.

भारताशी लढण्यासाठी ज्या दहशतवादाचा पाकिस्तानने शस्त्र म्हणून वापर केला तेच दहशतवादाचे शस्त्र आता त्यांच्यावर बुमरांग होत आहे. तालिबान ही दहशतवादी संघटना आहे हे सर्व जगाने मान्य केले आहे. ज्या वेळी तालिबानने अफगाणिस्तानवर कब्जा मिळवला. त्यावेळी जगातील बहुतेक देशांनी तालिबानच्या सरकारला मान्यता देण्यास नकार दिला. मात्र पाकिस्तानने तालिबानला सुरवातीपासूनच समर्थन दिले. अफगाणिस्तानातील तालिबानी सरकारला मान्यता देणारा पाकिस्तान हा जगातील पहिला देश होता. अर्थात त्यामागे त्यांचा वेगळा डाव होता.

तालिबानला मान्यता दिल्यास तालिबानला सोबत घेऊन भारतात घुसखोरी करून भारतात अस्थिरता माजवला येईल तसेच जर भविष्यात भारतविरुद्ध लढाई झाली तर त्यात तालिबानची मदत घेता येईल हा पाकिस्तानचा डाव होता. आज मात्र त्यांचा डाव त्यांच्यावरच उलटला असून तालिबानने भारताशी पंगा न घेता पाकिस्तानशीच पंगा घेत पाकिस्तानातच घुसखोरी सुरू केली. मागील वर्षी

पाकिस्तान - तालिबान संघर्ष वाढला

पाकिस्तान आणि अफगाणिस्तान सीमेवर प्रचंड तणाव निर्माण झाला होता.

तालिबानने पाकिस्तानी हद्दीत प्रवेश करून पाकिस्तानच्या सीमावर्ती भागातील एका जिल्ह्यात सरकार स्थापन केले होते. याची कबुली खैबर पख्तूनख्वा राज्यपालांनी प्रसार माध्यमांशी बोलताना दिली होती. पाकिस्तानच्या हातून हा भाग निघून गेल्याने पाकिस्तानमध्ये खळबळ माजली होती. हा होता या दोन्ही देशातील तणावाचा पहिला अंक.

आता दोन्ही देशातील तणावाचा दुसरा अंक सुरू झाला आहे. काही दिवसांपूर्वी पाकिस्तानने अफगाणिस्तानच्या सीमावर्ती भागात हवाई हल्ले करून २ इझानाहून अधिक तालिबानींना ठार केले. पाकला तालिबानने ही जशास तसे उत्तर दिले. अफगाणिस्तानने पाक अफगाण सीमेवर तैनात असलेल्या १९ पाकिस्तानी रॅजर्सला ठार केले. पाकच्या २ चौक्यांवर देखील ताबा मिळवला.

यावरून हे स्पष्ट झाले की आता पाकिस्तान आणि अफगाणिस्तान यांच्यात युद्ध सुरू झाले आहे. हा संघर्ष नजीकच्या काळात थांबेल असे वाटत नाही उलट वाढतच जाईल. पाकिस्तानने

अफगाणिस्तानला कमी लेखून मोठी चूक केली आहे. पाकिस्तानकडे अत्याधुनिक शस्त्रसठा आणि अफगाणिस्तानपेक्षा कैक पट अधिक सैन्य आहे. अफगाणिस्तानकडे आजही जुनेच शस्त्र असून त्यांची सैन्य संख्याही कमी आहे.

तालिबानी चिवट आणि लढाऊ आहेत. त्यांनी याआधी रशिया आणि अमेरिकेलाही चिवट झुंज दिली आहे त्यामुळे त्यांनी पाकिस्तानला गुडघे टेकवायला लावले तर आश्चर्य वाटायला नको. वास्तविक अफगाणिस्तानात जेव्हा तालिबानचे सरकार आले तेव्हा दोन्ही देशात सौहार्दाचे वातावरण होते मात्र अल कायदाचा मोठा दहशतवादी अल जवाहिरी पाकिस्तानात मारला गेला. अमेरिकेने त्याला पाकिस्तानात घुसून मारले. या सर्व कारवाईत पाकने अमेरिकेला मदत केली असा आरोप तालिबानने केला आणि तेथून या दोन्ही देशातील संबंध बिघडले.

त्यात पाकने पाकिस्तानात राहणाऱ्या अफगाणिस्तानी नागरिकांना देशातून हाकलण्यास सुरवात केल्याने हा तणाव तैनात असलेल्या १९ पाकिस्तानी रॅजर्सला ठार केले. पाकच्या २ चौक्यांवर देखील ताबा मिळवला. यावरून हे स्पष्ट झाले की आता पाकिस्तान आणि अफगाणिस्तान यांच्यात युद्ध सुरू झाले आहे. हा संघर्ष नजीकच्या काळात थांबेल असे वाटत नाही उलट वाढतच जाईल. पाकिस्तानने

●●●●●●

शेतीत स्वयंस्फूर्तीने आलेल्या झाडापासून मिळालेल्या उत्पन्नावर इन्कमटॅक्स लावतो का?

अनेकांच्या शेतीच्या उत्पन्नावर इन्कमटॅक्स विभागाद्वारे टॅक्स लावले जाते तेव्हा शेतकरी गोंधळतात. या लेख मालाद्वारे शेतकऱ्यांना स्पष्ट कल्पना मिळेल की कोणते उत्पन्न शेतीचे असते तथा कोणते उत्पन्न शेतीचे म्हणून मानले जात नाही.

प्रश्न : उत्स्फूर्त आलेल्या झाडापासून मिळालेल्या उत्पन्नावर इन्कमटॅक्स लागतो का ?
■ उत्स्फूर्त आलेल्या झाडापासून आलेले उत्पन्न म्हणजे जे झाड जंगलात स्वयंस्फूर्तीने आलेले असतात. यालाच इंग्रजी मध्ये spontaneous growth असा शब्द वापरला गेला आहे. अशा झाडापासून मिळालेले उत्पन्न हे शेतीचे उत्पन्न असते की नसते असा प्रश्न आहे. राजा मुस्तफा अलीखान विरुद्ध कमीशनर ऑफ इन्कमटॅक्स (1948) 16 ITR 330 या केस मध्ये कोर्टासमोर त्या वेळी असाच प्रश्न आला. त्यावेळी कोर्टाने या विषयावर सखोल चर्चा करून मार्गदर्शन केले. मुस्तफा अलीखान यांनी जंगलापासून (FO REST) चे उत्पन्न 25144/- रु मालिकांना पासून 6967/- रु आणि एन्युईटी तथा व्याजापासून 1,07,000/- असे उत्पन्न इन्कमटॅक्स रिटर्न मध्ये दाखवले.

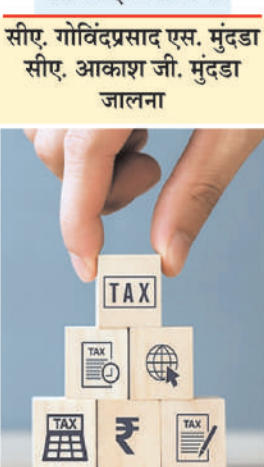
करदात्याचे म्हणणे होते की सदरील उत्पन्न हे शेतीचे उत्पन्न म्हणून धरले जावे तथा त्यावर अर्थातच इन्कमटॅक्स सरकारने लादू नये या प्रसंगी औंध च्या प्रमुख कोर्टाने मद्रास उच्च न्यायलयातील युवराजह ऑफ पिठापुरम विरुद्ध कमिशनर ऑफ इन्कमटॅक्स मद्रास (1946) 745 तथा अलाहाबाद हायकोर्टाच्या बेनॉय रतन बनेरीची विरुद्ध कमिशनर ऑफ इन्कमटॅक्स (1946) 15 ITR 98 याचा संदर्भ विचारात तथा चर्चेत घेतला.

कोर्टाने असा विचार केला की जंगलातील झाडे आपोआप स्वयंस्फूर्तीने उगली तथा वाढली. जर एखादे उत्पन्न शेतीचे आहे किंवा नाही हे तपासण्यासाठी शेतीची प्रक्रिया करणे आवश्यक असते. जर करदात्याने म्हणजेच येथे शेतकऱ्याने काहीच अंग मेहनत किंवा यंत्राद्वारे मेहनत केली नसेल तर त्यास कोर्टाने शेतीचे उत्पन्न मानण्यास मान्यता दिली नाही.

यालाच सोप्या भाषेत असे म्हणता येईल की आपोआप जंगलात आले व वाढले अशा जंगली उत्पन्नास कायद्यात शेतीचे उत्पन्न मानले जाणार नाही. शेतीचे उत्पन्न न मानल्या गेल्यामुळे या उत्पन्नावर इन्कमटॅक्स शेतकऱ्यास सरकारला द्यावाच लागेल. जर शेतीचे उत्पन्न असते तर का असते तथा तसेच जर एखादे उत्पन्न शेतीचे नसते तर ते कायद्यात का नसते याची सविस्तर चर्चा करत आहोत. या पुढेही येणाऱ्या चर्चेत शेतकऱ्याने जर शेती

फिल्म शुटींग किंवा टेलीविजन च्या सीरीयला च्या शुटींग साठी टेम्परी बेस वर दिली असेल तर असे उत्पन्न शेतीचे मानले जाते की नाही. फार्म हाउस उत्पन्न, फळबाग उत्पन्न उत्पन्नावरून व्यवहारी तथा इन्कमटॅक्स कायद्या संबंधी विषयावर चर्चा करणार आहोत, जे इन्कमटॅक्स रिटर्न भरण्यासाठी करदात्यास उपयोगी ठरावे.

■ ■ ■

सोप्या भाषेत इन्कमटॅक्स आणि इन्वेस्टमेन्ट

सीए. गोविंदप्रसाद एस. मुंदडा सीए. आकाश जी. मुंदडा जालना

अक्षौकायन

आम्ही सावित्रीच्या लेकी!

पालक आहेत हतबल महिला विश्व भयभित दिवसा ढवळ्या होताहेत बलात्कार अगणित....

कायद्यातील पळवाटा शब्दांची हेराफेरी तपास यंत्रणेची दिरंगाई गुन्हेगारांना देई उभारी ..

महिलांना मिळेल संरक्षण गुन्हेगारांना कडक शासन तर खऱ्या अर्थाने आहे म्हणावे लोकशाही प्रशासन..

प्रा. अशोक सारडा मेहकर (९४२९३९४३९३)

वेस्ट मटेरियलच्या वापरातून पर्यावरण रक्षणाचे उद्दिष्ट

नागपूर, ४ जानेवारी : रस्ते आणि इमारतींच्या बांधकामात वेस्ट मटेरियलचा वापर करणे काळाची गरज आहे. कारण आज बांधकामावर खूप मोठ्या प्रमाणात खर्च होत आहे. मजबूत व चांगल्या गुणवत्तेचे रस्ते निर्माण करणे तसेच सर्वसामान्य लोकांना परवडेल अशा घरांची निर्मिती करणे महत्वाचे आहे, असे प्रतिपादन केंद्रीय रस्ते वाहतूक व महामार्ग मंत्री ना. नितिन गडकरी यांनी केले.

खामला येथील अर्जुना सेलिब्रेशन येथे ऊर्जा व पर्यावरण विषयावर आधारित ऊर्जावरण - २०२५ या परिषदेत ना. गडकरी यांनी संवाद साधला. ते म्हणाले, जल, ध्वनी आणि वायू प्रदूषणावर नियंत्रण मिळविणे हे आज सर्वात मोठे आव्हान आहे. दिल्ली येथे वायू प्रदूषणामुळे तेथील लोकांचे आयुष्य दहा वर्षांनी कमी होत आहे. सरकार त्यावर उपाययोजना करत आहे. पण आमच्या मंत्रालयाने पर्यावरण रक्षणाला सर्वाधिक प्राधान्य देत रस्ते बांधणीत वेस्ट मटेरियलचा वापर करून पहिले पाऊल टाकले आहे.

वातावरणातील बदलामुळे आज जग अनेक समस्यांचा सामना करत आहे. त्यात वाहतूकीसाठी पर्यायी इंधनाचा मार्ग निवडणे गरजेचे आहे. इथेनॉल, मिथेनॉल, बायोडिझेल, इलेक्ट्रिक, सीएनजी, बायो-सीएनजीच्या वापराला सुरुवात देखील झाली आहे. आपल्या देशात आज २२ लाख कोटी रुपयांचे फॉसिल प्युएल आयात केले जाते. हा खर्च कमी करण्यासाठी पर्यायी इंधनाचा वापर गरजेचा आहे, याचाही ना. गडकरी यांनी आवर्जून उल्लेख केला.

अनेक ठिकाणी बांबू क्रेश बॅरियर निर्माण करून आम्ही रस्ते निर्मितीमधील खर्च तर कमी केलाच, शिवाय पर्यावरण रक्षणातही हातभार लावला आहे. स्टीलच्या ऐवजी बांबुचा वापर रस्त्यांमध्ये होऊ लागला आहे. राईस स्ट्रॉपासून (परली) बायो-सीएनजीची निर्मिती होऊ लागली आहे. देशात सीएनजी निर्मितीचे ४०० प्रकल्प कार्यरत आहेत. तुमसरमध्ये देखील एका

प्रकल्पात काम सुरू आहे. मनसर येथे राष्ट्रीय महामार्गावरील एक टप्पा बायो-बिटुमेनचा वापर करून तयार करण्यात आला आहे, असेही ना. गडकरी म्हणाले. दिल्ली ते चंदिगड, मुंबई ते दिल्ली या महामार्गांच्या बांधकामात ८० लाख टन कचरा वापरण्यात आल्याचे त्यांनी सांगितले.

महाराष्ट्र मंदिर न्यास परिषदेविरुद्ध खोट्या तक्रारी करून बदनामी करणाऱ्या सिटीझन फॉर जस्टीस अँड पीसवर कारवाईची मागणी!

अहिल्यानगरचे पोलीस अधीक्षक यांच्याकडून चौकशीचे आश्वासन!

अहिल्यानगर, ४ जानेवारी : मंदिरांच्या समस्या सोडवण्यासाठी आणि मंदिरांचे सुव्यवस्थापन सुनिश्चित करण्याच्या उदात्त उद्देशाने २४ ते २५ डिसेंबर २०२४ दरम्यान शिर्डीत तृतीय महाराष्ट्र मंदिर न्यास परिषद आयोजित करण्यात आली होती; मात्र तिस्ता सेटलवाड आणि फादर सेडिक यांच्या सिटीझन फॉर जस्टीस अँड पीस या संघटनेने या मंदिर परिषदेविरुद्ध खोट्या तक्रारी करून सामाजिक तेढ निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला आहे, अशी लिखित तक्रार मंदिर महासंघाच्या कु. प्रतीक्षा कोरगांवकर, महाराष्ट्र मंदिर महासंघाचे कोअर टीमचे सदस्य तसेच बुरहानगर जगदंबा भवानी मंदिराचे प्रमुख अधिवक्ता अभिषेक भगत, स्वामी समर्थ केंद्राचे प्रतिनिधी अजिंक्य गायकवाड यांनी अहिल्यानगर येथील जिल्हा पोलीस अधीक्षक राकेश ओला यांच्याकडे केली. या प्रसंगी मा. अधीक्षक यांनी चौकशी करण्याचे आश्वासन तक्रारदारांना दिले. या वेळी अहिल्यानगर येथील श्रीतुळजाभवानी मंदिर, सब जेल चौकचे श्री. गणेश पलंगे उपस्थित होते. अशीच तक्रार शिर्डी पोलीस ठाण्यातही दाखल करण्यात आली आहे.

महाराष्ट्र मंदिर महासंघ, विरार येथील श्री जीवदानी देवी संस्था, श्री ज्योतिर्लिंग भीमाशंकर देवस्थान, श्री साई पालखी निवारा, आणि हिंदू जनजागृती समिती यांच्या वतीने

शिर्डीत शांततेत आणि यशस्वीपणे हा कार्यक्रम पार पडला. इतकेच नव्हे, तर २०२३ मध्ये जळगाव आणि २०२४ मध्ये ओझर (पुणे) येथेही यशस्वी आयोजन करण्यात आले होते. या सर्व आयोजनांमधून कोणाही अनुचित प्रकार घडलेला नाही, तसेच धार्मिक सलोखा बिघडलेला नाही. तरीदेखील सिटीझन फॉर जस्टीस अँड पीस या संस्थेने जाणीवपूर्वक खोट्या तक्रारी करून भारतीय संविधानाने दिलेल्या धर्मस्वातंत्र्य आणि भाषण स्वातंत्र्य या मूलभूत हक्कांवर गदा आणण्याचा प्रयत्न केला आहे. या संस्थेवर पूर्वीपासूनच भारताचे पंतप्रधान मा. नरेंद्र मोदी यांच्याविरुद्ध खोटे आरोप करणे, बेस्ट बेकरी प्रकरणात साक्षीदारांना पैसे देऊन खोट्या साक्षी देण्यास भाग पाडणे, न्यायालयात खोटे पुरावे देऊन न्यायालयाची दिशाभूल करणे, संस्थेत आर्थिक गैरव्यवहार करणे, विदेशातील फंडिंगमध्ये घोटाळे करणे

इत्यादी गंभीर स्वरूपाचे आरोप झालेले आहेत. त्यामुळे सिटीझन फॉर जस्टीस अँड पीसकडून मंदिर परिषदेच्या विरुद्ध खोटी तक्रार करण्यामागे हिंदुविरोधी कटाचा भाव आहे का, राष्ट्रीय किंवा आंतरराष्ट्रीय फंडिंग घेतले आहे का, तसेच तक्राणांची माथी भडकवण्याचा प्रयत्न होत आहे का, या सर्व गोष्टींची चौकशी करण्याची मागणी तक्रारदारांनी केली आहे. सिटीझन फॉर जस्टीस अँड पीस ही संस्था पूर्वीपासूनच धार्मिक सलोखा बिघडविण्याचे काम करत असल्याचा आरोप आहे. जाणीवपूर्वक केवळ हिंदुत्वनिष्ठ संघटना आणि हिंदुत्वनिष्ठ नेते यांच्या विरोधात तक्रारी करणे, खोट्या आरोपांची मालिका उभी करण्याचे प्रकार या संस्थेने केले आहेत. सदर तक्रारीची प्रत राज्याचे गृहमंत्री, पोलीस महासंचालक, जिल्हाधिकारी, वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक, तसेच शिर्डी पोलीस ठाणे यांना पाठवण्यात आली आहे.

सेंट पॉल स्कुल येथे वार्षिक स्नेह संमेलन कार्यक्रम संपन्न

श्रीमद् रामायण मालिका एक वर्ष पूर्ण करत असताना अभिनेता सुजय रेऊ म्हणतो, श्रीराम आपल्याला आपल्यातले वाटतात

मुंबई, ४ जानेवारी : सोनी सबवरील श्रीमद् रामायण मालिकेत श्रीराम (सुजय रेऊ) आणि सीता (प्राची बंसल) यांचे जीवनचरित्र उलगडले आहे. ही मालिका टेलिव्हिजनवर एक वर्ष पूर्ण करत आहे. हे यश साजरे करताना एका खास मुलाखतीत सुजय रेऊ आपल्या या प्रवासविषयी सांगत आहे. श्रीरामाची शांत आणि धीरगंभीर मूर्ती उभी करण्यापासून ते काही सामर्थ्यशाली क्षण जगण्यापर्यंतचे अनुभव घेताना आपण या भूमिकेत केली समरसून गेले, ते सांगत आहे. अभिनेता सुजय रेऊ.

गेल्त्या एक वर्षाचा तुझा प्रवास कसा होता आणि हो मोठा टप्पा पार करताना तुला काय वाटते आहे ?

माझा विश्वासच बसत नाहीये की, ही मालिका सुरू होऊन एक वर्ष होऊन गेले! हा खरोखर एक अद्भुत अनुभव होता. इतक्या भव्य मालिकेचा एक भाग होता आले, हे मी माझे भाष्य समजतो. एक अभिनेता म्हणून श्रीरामाची भूमिका करणे ही माझ्यासाठी गौरवाची बाब होती. या भूमिकेशी निगडीत झाल्यामुळे मला प्रेक्षकांचे अपार प्रेम मिळाले आहे. त्यांच्या प्रोत्साहनामुळेच आज हा टप्पा गाठता आला आहे.

प्रत्येक अडचणीवर मात करताना खूप आनंद मिळत होता. **इतर सह-कलाकारांशी तुझे संबंध कसे आहेत ? खास करून लव आणि कुशची भूमिका करणाऱ्या बाल कलाकारांशी ?**

लव आणि कुश साकारणाऱ्या शौर्य आणि अथर्व या दोघांशी माझे विशेष सख्य आहे. आम्ही जेव्हा एकत्र शूटिंग करतो, तेव्हा सेट्सवरील क्लिप्स पोस्ट करत असतो. ती दोन्ही फार गोड मुले आहेत. नेहमी हसत, खेळत असतात. काम खूप धकाधकीचे असूनही ती मुले कधीच मरगळलेली, दमलेली दिसत नाहीत. दोघेही खूप प्रतिभावान आहेत. त्यांच्यामुळे सेटवर एक चैतन्य असताना, ज्यामुळे त्यांच्यासोबत काम करताना नेहमीच मजा येते. पॅक-अप झाल्यानंतर आम्ही बऱ्याचदा एकर बॅंडमिंटन खेळतो आणि क्रिकेटची मॅचही खेळतो. आमची मस्तक गट्टी जमली आहे आणि त्यांच्यासोबत शूटिंग करताना, गप्पा-टप्पा करताना आणि कामानंतर दगड करताना खरोखर मजा येते.

श्रीरामाची भूमिका करताना तू काय काय शिकलास ?

धैर्य, करुणा, नाती जोडणे, ती निभावणे आणि सगळ्यांना समजून घेणे या गोष्टी मी श्रीराम चरित्रातून शिकलो. संकटांचा सामना कसा करावा हे या कथेमधून शिकता आले. समोर कितीही संकट आली, तरी श्रीरामाचा तोल कधीच ढळत नाही. तसेच आपल्या तत्वांशी तो कधीच तडजोड करत नाही. यामधून आपल्याला शिकवण मिळते की, कठीण प्रसंगी शांत राहणे, आपल्या तत्वांशी एकनिष्ठ राहणे आणि योग्य निवड करणे महत्त्वपूर्ण असते.

आजही लोकांना रामायण इतके आवडते याचे तुझ्या मते कारण काय ?

श्रीरामाची आपण एक देवता म्हणून पूजा करतो आणि त्याला देव मानतो पण त्याचवेळी तो आपण त्याच्याशी तादात्म्य पावू शकतो, कारण श्रीराम स्वतः एका माणसासारखे आयुष्य जगले आणि आपल्यातील दैवी शक्ती फार क्वचित त्यांनी प्रकट केल्या. स्वतःमध्ये प्रचंड क्षमता असून देखील त्यांनी मानवी जीवन जगण्याचे निवडले, आपल्या आसपासच्या लोकांची उन्नती केली आणि आपल्या कृतीमधून त्यांना मार्गदर्शन केले. श्रीरामांना त्यांच्या जीवनात ज्या अडचणींना तोंड द्यावे लागले, त्या अडचणी आज देखील आपल्याला आसपास दिसतात. सीतेपासून विभक्त होणे असो किंवा वारसा हक्कावरून कुटुंबात होणारे वाद असो हे संघर्ष आजच्या समाजात आणि कुटुंबात देखील आपल्याला दिसतात. त्यावेळी श्रीरामाने रावणाचा सामना केला त्याप्रमाणे आज देखील वेगवेगळ्या रूपातील रावण आपल्याला सामोरे येताना दिसतात.

यापुढे मालिकेच्या कथानकातील कोणत्या गोष्टी प्रेक्षकांना आकर्षित करतील ?

श्रीराम आणि सीता हे पुन्हा एकत्र येतील, त्या क्षणासाठी मी उत्सुक आहे. जेव्हा लव आणि कुश श्रीरामाला भेटतील आणि रामाला हे समजेल की, ही दोन्ही त्याचीच मुले आहेत आणि त्यांच्या उल्लेखात येणारी स्त्री म्हणजे प्रत्यक्ष सीता आहे, तो क्षण किती हृदयस्पर्शी असेल! श्रीराम आणि सीता यांचे मीलन हा नक्कीच अविस्मरणीय क्षण असणार आहे. हे दृश्य पडद्यावर कसे साकारते हे बघण्यास मी खूप उत्सुक आहे.

नवी दिल्ली, ४ जानेवारी : केंद्रीय गृह, सहकार मंत्री आणि भारतीय जनता पक्षाचे ज्येष्ठ नेते अमित शहा यांनी 'जम्मू-काश्मीर आणि लद्दाखः सातत्य आणि संलग्नतेचे ऐतिहासिक वृत्तांत' या पुस्तकाचे प्रकाशन करताना स्पष्ट केले की, 'स्वातंत्र्यानंतर अनेक दशके काँग्रेस आणि त्यांच्या सहकारी पक्षांनी जम्मू-काश्मीरला भारतापासून विभक्त करण्याचा प्रयत्न केला. पण, अमृत कालच्या काळात कलम ३७० नावाचा कॅन्सर उध्वस्त केला. ज्याच्या आधारे जम्मू-काश्मीरला भारतापासून वेगळे करण्याचे प्रयत्न सुरू होते. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांचे सक्षम नेतृत्व आणि संलग्नतेचे ऐतिहासिक वृत्तांत' नावाच्या या पुस्तकाने हे सूक्ष्मपणे सिद्ध केले आहे, की देशाच्या कानाकोपऱ्यात पोचलेली आपली संस्कृती, भाषा, लिपी, अध्यात्मिक कल्पना, तीर्थक्षेत्रांच्या कला, वाणिज्य आणि व्यापाराचे अस्तित्व हजारो वर्षांपासून काश्मिरात होते. जवळपास ८ हजार वर्षे जुन्या ग्रंथातील संदर्भांच्या आधारे या पुस्तकाने हे स्पष्टपणे सिद्ध केले आहे, की काश्मीर हा पूर्वी भारताचा अविभाज्य भाग होता, आजही आहे आणि कायम राहील. देशाच्या कानाकोपऱ्यात विखुरलेला आपला समृद्ध वारसा हजारो वर्षांपासून काश्मीरमध्ये होता, हे देखील या

ताजिया मिरवणुका सुरू असतानाच श्रीनगरच्या लाल चौकात कृष्ण जन्माष्टमीची झांकी देखील पाहिली गेली आहे. 'जम्मू-काश्मीर आणि लद्दाखः सातत्य आणि संलग्नतेचे ऐतिहासिक वृत्तांत' नावाच्या या पुस्तकाने हे सूक्ष्मपणे सिद्ध केले आहे, की देशाच्या कानाकोपऱ्यात पोचलेली आपली संस्कृती, भाषा, लिपी, अध्यात्मिक कल्पना, तीर्थक्षेत्रांच्या कला, वाणिज्य आणि व्यापाराचे अस्तित्व हजारो वर्षांपासून काश्मिरात होते. जवळपास ८ हजार वर्षे जुन्या ग्रंथातील संदर्भांच्या आधारे या पुस्तकाने हे स्पष्टपणे सिद्ध केले आहे, की काश्मीर हा पूर्वी भारताचा अविभाज्य भाग होता, आजही आहे आणि कायम राहील. देशाच्या कानाकोपऱ्यात विखुरलेला आपला समृद्ध वारसा हजारो वर्षांपासून काश्मीरमध्ये होता, हे देखील या

जन्मस्थान होते आणि आजचे काश्मीर हे बौद्ध धर्माच्या तत्वज्ञानाचे जन्मस्थान आहे. काश्मीरचा ८ हजार वर्षांचा इतिहास या पुस्तकात असा चित्रित करण्यात आला आहे, की जणू गंगा काश्मिर खोऱ्यात सामावली आहे. राज्यकर्त्यांना खूश करण्यासाठी जवळजवळ १५० वर्षे देशाच्या इतिहासाचा अर्थ दिल्लीचा दारबा ते बळीमारन आणि लुटियन्स जिमखान्यापर्यंत मर्यादित राहिला. मात्र मोदी सरकारमध्ये अंत्योदयाचे राजकारण करणाऱ्या अमित शहा यांनी इतिहासकारांना संदेश दिला की, सत्ताधाऱ्यांना खूश करण्यासाठी लिहिलेला चुकीचा इतिहास झुगारून देण्याची वेळ आता आली आहे. काश्मिरी, बाल्टी, डोगरी, लद्दाखी भाषांना शासनाची भाषा करून दीर्घायुष्य देण्याचे काम मोदी सरकारने केले आहे. काश्मीरसाठी जीव द्यायचा घालणाऱ्या शाह यांच्या दृढनिश्चयाने कलम ३७० हटवून भारतीय इतिहासातील एक कलंकित अध्याय संपवण्याचे अमूर्तपूर्व काम केले आहे. भारतीय राजकारणाला नवी दिशा देणारे अखंड भारताचे सर्वात मोठे पुरस्कर्ते शाह यांच्या धोरणांमुळे आज जम्मू-काश्मीर विकासाच्या मार्गावर चालत आहे आणि नव्या भारताच्या उभारणीत आपली भूमिका बजावत आहे.

शब्दकोडे क्रमांक २००७

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
		११	१२	१३		१४			१५
१६	१७				१८	१९			२०
२१				२२	२३		२४	२५	२६
	२७	२८		२९		३०		३१	३२
३३	३४						३५	३६	३७
३८							३९		४०
	४१			४२	४३	४४	४५		
४६	४७		४८	४९		५०	५१		५२
			५३	५४		५५		५६	
५७				५८			५९		६०
				६१			६२		
६३	६४		६५		६६	६७	६८	६९	
	७०				७१		७२	७३	
७४					७५		७६		७७

- आडवे शब्द :-**
- १) अमर्याद, पुष्कळ
 - २) पातक
 - ३) पायापासून डोवयापर्यंत
 - ४) फळातील खाद्यभाग
 - ५) खरकट्याची प्रचंड रास
 - ६) नवरा मुलगा
 - ७) शहराचा कारभार पाहणारी सार्वजनिक संस्था
 - ८) शुभ्र, पांढरा
 - ९) बाण
 - १०) वेदनेची उसळी
 - ११) वेदना
 - १२) अवयव असलेला
 - १३) कर्णद्वय
 - १४) झाळकामातील हातोड्यासारखे हत्यार
 - १५) एक बासरोग
 - १६) जाणता अजाणता
 - १७) चोख, शुद्ध सोने
 - १८) सक्षम स्त्री
 - १९) पोपट
 - २०) भीती
 - २१) अंमलदार, ऑफिसर
 - २२) निर्धन
 - २३) दारू
 - २४) युद्ध
 - २५) प्रजा, कुळावरचा सरकारी कर
 - २६) लज्जित होणे
 - २७) आरोप
 - २८) होडी
 - २९) सर्व
 - ३०) चानी
 - ३१) पळसाचा डिक
 - ३२) नष्ट, दगादाग
 - ३३) रात्रभर
 - ३४) गळत्या विरुद्ध
 - ३५) उपस्थित
 - ३६) नभ
 - ३७) जिवलग मित्र
 - ३८) परीक्षा घेणारा
 - ३९) तारुष्य
 - ४०) पहारेकरी
 - ४१) एक संगीत नाटक

७४) मुलायम (कापड)	३५) शरमणे
७५) रत्न	३६) धमनी
७६) फुलाची पहिली स्थिती	३७) प्रजा
७७) हिस्सा	३८) रानरेड्डा
उभे शब्द :-	३९) अचानक आलेले संकट, त्रासदायक मनुष्य
१) अकरमात	४०) मधमाशी
२) बिनावसाचे पांढरे फूल	४१) सतार, संतूर, वीणा
३) दुसऱ्याचे शरीर	४२) इ वाद्यांचा प्रकार
४) उपासना, प्रार्थना	४३) एक मिश्रधातू
५) स्तुत्य	४४) दर्पण
६) हस्त	४५) कळकळ
७) साहित्यातील नऊ भावना	४६) बरोबरीने काम करणारा
८) धपाट	४७) खात्री
९) रात्र	४८) गवंडी
१०) डिबकणारा, पाझरणारा	४९) रात्र
११) गणितातील लघुतम साधारण विभाजक	५०) गवंड्याकडची पाण्याची पिशवी
१२) छोटी लाटली	५१) नाहक
१३) गणितातील उणे प्रकार	५२) लांबट चौकोन
१४) मुख	५३) लाज
१५) नकला करणारा	५४) प्रश्न
१६) पत्रकार	५५) पुन्हा
१७) एक	५६) माफ
आदिवासीजमात	५७) उणीव, चणचण
मर्कट	५८) उणीव, चणचण
अफूचे बी	५९) उणीव, चणचण
	६०) पूजेचा खोलमट चमचा
	(उत्तर उभाच्या अंकात)

मागील शब्दकोडाचे उत्तर															
ब	र	र	ज	घ	न	क	ळ	नी	पा	स					
स	त	ज	स	न	फा	ळी	स	ल	स	स					
त	स	क	त	सा	ग	प	व	ही	प						
सा	ब	ज	न	च	र	फा	र	थि	द	र					
प	स	र	वा	वा	तु	क	स	र	क	वा					
स	स	त	ब	क	र	द	दा	त	म						
ग	जा	न	न	त	प	नी	त	वा	र	क	ळ	क			
च	ट	आ	र	सा		खा	ब	सा	स						
ख	ट	पा	ते	स	न	ना	न	न	स	म					
का	जा	गा	ते	प	न	नी	मा	म	त						
सा	र	म	आ	र	वा	न	नी	न	न	दा					
	का	स	स	त	त	त	र	का	स	म					
प	द	र	प	स	र	ने	न	ख	का	क					
द	र	क	ब	प	र	स्व	र	ज	न	क					
ड	फ	ति	ना	का	र	न	ख	ब	र	ट					

एमसीए विभाग, व्ही. एम. व्ही. कॉलेज येथे बॉक्स क्रिकेट स्पर्धेचे यशस्वी आयोजन

नागपूर, ४ जानेवारी : एमसीए विभाग, व्हीएमव्ही कॉलेज, वर्धमान नगर, नागपूर यांच्या वतीने ३१ डिसेंबर २०२४ ते ४ जानेवारी २०२५ या कालावधीत बॉक्स क्रिकेट स्पर्धेचे यशस्वी आयोजन करण्यात आले. स्पर्धेचे उद्घाटन श्री नागपूर गुजराती मंडळाचे सरचिटणीस अॅड. संजय ठाकर

यांच्या हस्ते करण्यात आले. त्यावेळी महाविद्यालयाचे प्रभारी प्राचार्य डॉ. अभय मुद्गल, एम.सी.ए. विभागप्रमुख डॉ. वैभव भेदी उपस्थित होते. या स्पर्धेत एकूण १४ मुले व ०६ मुलींचे संघ सहभागी झाले होते. याशिवाय विजेत्या संघाला रोख पारितोषिकासह आकर्षक ट्रॉफी देण्यात आली. या स्पर्धेच्या यशस्वीतेसाठी समन्वयक प्रा. मृणाल मानमोडे, प्रा. रोहिणी ढगे, प्रा. अस्मिता डोगगावकर, प्रा. रेश्मा चन्ने, प्रा. प्रगती रासेकर, प्रा. गायत्री वाघुळकर, प्रा. राहुल ठवकर यांनी अथक परिश्रम घेतले. तसेच सोनाली घोटेकर, महेश ताकोटे, अनुल बोपचे, पंकज धुर्वे, पंकज नानकाटे, हुसेन खान यांचे सहकारी लाभले. कार्यक्रमाच्या यशस्वीतेसाठी योगदान देणाऱ्या स्वयंसेवकांना आणि सर्व सहभागींना विशेष आभार.

अनोखी नृत्यपरंपरा

छोट्यांनो, तुम्हाला नाचायला आवडतं का? तुम्ही वाददिवसाच्या पार्टीत किंवा गणपती उत्सवात थिरकत असाल. नृत्याचेही विविध प्रकार आहेत. भारतातले कथक, भरतनाट्यम, मोहिनीअट्टमसारखे शास्त्रीय नृत्यप्रकार जगभरात प्रसिद्ध आहेत. त्याचप्रमाणे विविध देशांमध्ये अनोखी नृत्य सादर केली जातात. अशाच काही नृत्यप्रकारांवर नजर टाकू या.

* ब्राझील हा फुटबॉलप्रेमी देश. पण इथे नृत्याचीही अनोखी परंपरा पहायला मिळते. 'कॅपोइरा' हा या देशातला भन्नाट नृत्यप्रकार आहे. नृत्य आणि मार्शल आर्ट यांच्या मिश्रणातून हा डान्स तयार झाला आहे. समूहात किंवा एकट्यानेही हे नृत्य करता येतं.

* स्पेनमध्ये 'फंडाँगो' नावाचं नृत्य केलं जातं. या नृत्याचा उमग स्पेनमध्ये झाला असला तरी ते या देशाचा शेजारी पोर्तुगालमध्ये खूप लोकप्रिय झालं. या नृत्यप्रकारात वेगवान हालचाली कराव्या लागतात. पावलं जमिनीवर

आपटल नाचावं लागतं.

* 'यांको' हा चीनमधला पारंपरिक नृत्यप्रकार आहे. या नृत्याला एक हजार वर्षांची परंपरा असून विशिष्ट तालात शारीरिक हालचाली कराव्या लागतात.

* 'कैबुकी' हा जपानमधला नृत्यप्रकार. यातल्या कलाकारांना विशिष्ट मेक अप केला जातो. या नृत्यात खास वेशभूषाही केली जाते.

* कंबोडियात 'सेलिस्टिल' हा नृत्यप्रकार खूप प्रसिद्ध आहे. यात नृत्याच्या माध्यमातून पौराणिक कथांचं सादरीकरण होतं. यातले कलाकार खूप आकर्षक वेशभूषा करतात.

* रंजक

समुद्रकिनार्यांनी नटलेला 'गांबिया'

बिबिया' या उत्तर-पश्चिम आफ्रिकेतल्या देशाच्या सीमा सेनेगलशी जोडलेल्या आहेत. गांबिया हा आफ्रिका खंडातल्या सर्वात लहान देशांपैकी एक. या देशात फार कमी प्रमाणात धान्य पिकवलं जातं. शेंगदाणे हे इथलं महत्वाचं पीक. गांबिया हा शेंगदाण्याची निर्यात करणारा प्रमुख देश आहे. १९६५ मध्ये गांबिया स्वतंत्र झाला. या देशावर ब्रिटिशांचं राज्य होतं. 'बँजूल' ही या देशाची राजधानी. 'सेरेकुंदा' आणि 'ब्रिकामा' ही इथली प्रमुख शहरे. ब्रिटिशांनी राज्य केल्यामुळे इंग्रजी ही गांबियाची प्रमुख भाषा बनली. इतरही काही भाषा इथे बोलल्या जातात. गांबिया हा खूप छोटा आणि अरुंद असा देश आहे. इथून वाहणारी 'गांबिया' ही नदी आफ्रिका खंडातली प्रमुख नदी आहे. या देशात छोटी बेटंही आहेत. सुंदर समुद्रकिनारे हे गांबियातलं खास आकर्षण. या देशाला ८०

किलोमीटरचा समुद्रकिनारा लाभला आहे. इथले समुद्रकिनारे कमी गर्दीचे आणि स्वच्छ असतात. गांबियात येणारे पर्यटक या समुद्रकिनार्यांना भेट दिल्याशिवाय जात नाहीत. गांबियामध्ये बरीच पर्यटन स्थळे आहेत. नैसर्गिक साधनसंपत्ती तसंच वन्यजीवांचं या देशात संरक्षण करण्यात आलं आहे. खास मार्गरीसाठी इथे स्वतंत्र तलावाची निर्मिती करण्यात आली आहे. या देशातल्या दोन ठिकाणांना युनेस्कोने जागतिक वारसा यादीत स्थान दिलं आहे.

संधी रुरल मॅनेजमेंटमधल्या

आपल्या देशात ग्रामीण भाग मोठ्या प्रमाणावर आहे. मात्र तिथे म्हणावा तितका विकास झालेला नाही. त्यामुळे तुम्ही रुरल मॅनेजमेंट करून ग्रामीण भागाच्या विकासासाठी प्रयत्न करू शकता. सध्या रुरल मॅनेजमेंट हा अभ्यासक्रम बराच चर्चेत आहे. ग्रामीण भागाचा विकास करण्यासाठी सरकारही अनेक योजना राबवत असतं. गावांना मुख्य प्रवाहाशी जोडण्याचे प्रयत्न होत असतात. रुरल मॅनेजमेंट करून तुम्ही या कामात मदत करू शकता. रुरल मॅनेजमेंट हे खूप मोठं क्षेत्र आहे. ग्रामीण भागाचा विविध पातळीवर विकास होत असतो. त्यामुळे रुरल प्लॅनिंग अँड डेव्हलपमेंट, नॅचरल रिसोर्स डेव्हलपमेंट अँड मॅनेजमेंट, रुरल मार्केटिंग अँड मॅनेजमेंट, रुरल कम्युनिटीज फॅसिलिटी अँड सर्व्हिसेस, सोशल सिव्युरिटी अँड प्रॉव्हेन्स, पॉलिसीज अँड प्रोग्राम अशा रुरल मॅनेजमेंटच्या विविध शाखा आहेत. तुम्ही तुमच्या आवडीनुसार अभ्यासक्रमाची निवड करू

शकता. बारावीनंतर रुरल मॅनेजमेंटमध्ये डिप्लोमा करता येईल. सहा महिने तसंच एक वर्षाचा हा अभ्यासक्रम असतो. या विषयात पदवीही मिळवता येईल. पुढे पीएचडी करण्याचीही संधी आहे. हा अभ्यासक्रम पूर्ण केल्यानंतर सेल्स अँड बिझनेस डेव्हलपमेंट मॅनेजर, रुरल डेव्हलपमेंट ऑफिसर, बिझनेस डेव्हलपमेंट एक्सिक्युटिव्ह, सेल्स ऑफिसर अशा पदांवर काम करता येईल. विविध सरकारी संस्थांमध्ये तुम्हाला संधी मिळू शकते. ग्रामीण भागात काम करणाऱ्या सेवाभावी संस्थाही रुरल मॅनेजर्सच्या शोधात असतात.

कोण होणार?

MBA in Rural Management

प्लास्टिक बाटलीचं बनवा फूल

राबाहेर पडल्यावर शुद्ध पाणी मिळणं अवघड असतं. अशा वेळी कुठलंही पाणी पिण्याचा धोका न पत्करता बाटलीबंद पाणी विकत घेतलं जातं. पण मित्रांनो, तुम्हाला माहीत आहे, प्लास्टिक बाटल्यांच्या या कचऱ्यामुळे पर्यावरणविषयक मोठ्यासमस्या जन्म घेतात. म्हणूनच या बाटल्याटाकून न देता त्यांचा वापर करायला हवा. चला तर, आज प्लास्टिकच्या बाटल्यांपासून छानशी कलाकृती कशी साकारायची ते पाहू.

साहित्य :

प्लास्टिकची बाटली, गम, कात्री, माती किंवा वाळू, गोट्या किंवा गुळगुळीत दूध, स्ट्रॉ इत्यादी.

कृती :

सर्वप्रथम बाटलीवरील लेबल आणि झाकण काढा. पण ती टाकून देऊ नका. आता ती मधोमध कापा. अर्धा भाग ठेऊन घ्या. बाटलीच्या वरच्या अर्ध्या भागावर एक इंच रुंदीच्या चिरा घ्या. साधारण आठ पाकळ्या होतील अशा पद्धतीने बाटली कापा. या पाकळ्या बाहेरच्या बाजूने वाकवा. बाटलीचं झाकण लावा.

आता या झाकणात आतल्या बाजूला पांढरा गम लावा. यात स्ट्रॉ अडकवा. बाटलीचं झाकण घडू बंद करा. त्यावर लेबल

गुंडाळता येईल. यामुळे स्ट्रॉ स्थिर राहील. आता बाटलीचा उरलेला अर्धा भाग घ्या. त्यात माती किंवा वाळू भरा. साधारण दीड ते दोन इंचांपर्यंत वाळू भरा. आता स्ट्रॉचा खालचा भाग या वाळूत रुतवा. वर दाड किंवा गोट्या ठेवा. यामुळे स्ट्रॉ हलणार नाही. पाकळ्या सजवण्यासाठी रंगांचा किंवा पिफ्ट पेपरचा वापर करता येईल. कात्रीने बाटलीच्या वरच्या अर्ध्या भागावर एक इंच रुंदीच्या चिरा घ्या. साधारण आठ पाकळ्या होतील अशा पद्धतीने बाटली कापा. या पाकळ्या बाहेरच्या बाजूने वाकवा. बाटलीचं झाकण लावा.

करून तर पहा

कापून पाकळ्यांना गोल आकार देता येईल. कल्पनाशक्तीला वाव देऊन पाकळ्यांना वेगवेगळे आकारही देता येतील. या पाकळ्या मनपरसंत रंगात रंगवता येतील.

दोस्त हे मस्त

सर्वात छोटा सरडा

'ब्रुकेशिया मायक्रा' नावाचा एक सरडा आहे. अवघ्या ३० मिलीमीटर लांबीचा मायक्रा जगातला सर्वात लहान सरड आहे. मादागास्कारमधल्या एका छोट्याशा बेटावर शास्त्रज्ञांना हा सरडा सापडला. या सरड्याचे नर आणि मादी फक्त ३० मिलीमीटरपर्यंत वाढतात. हे छोटेसे सरडे तुमच्या मुठीतही आरामात सामावतील.

दोस्त हे मस्त

कोकनट क्रॅबविषयी...

दोस्तांनो, खेडड्याच्या वेगवेगळ्या प्रजाती आहेत. त्यापैकी एक म्हणजे कोकोनट क्रॅब. हा खेडडा पॅसिफिक बेटांवर आढळतो. त्याचं दिसणं आणि खाणं-पिणं यावरून त्याला कोकोनट क्रॅब म्हटलं जातं.

कोकनट क्रॅबची त्वचा राखाडी आणि हिरव्या रंगाची असते. खोबरं खाण्यासाठी तो नारळाच्या झाडावर चढतो. हे खेकडे दिवसा झोपतात आणि रात्री जागतात.

वर्ष नवे संकल्प नवे

काय मित्रांनो, नववर्षाची पार्टी कशी झाली? काय काय मजा केली या पार्टीत? नवीन वर्षाचे काही संकल्पही सोडले असतील. आपण दरवर्षी एखादे चांगले काम हाती घेण्याचं ठरवतो. पण काही दिवसांतच निग्रह गळून पडतात आणि आपण नेहमीच्या रूटीनमध्ये परततो. पण मित्रांनो, या वर्षातरी असं वागायचं नाही. नवीन वर्षात पहिला संकल्प करू या तो व्यायामाचा. आपण शाळेत, क्लासमध्ये अभ्यास करतो, घरी असल्यावर टीव्ही बघतो, गेम्स खेळतो. पण या सगळ्यात व्यायाम करणं मात्र सोयीस्कर विसरतो. पण मित्रांनो, आरोग्य राखायचं असेल आणि शरीर बळकट बनवायचं असेल तर व्यायामाला पर्याय नाही. तेव्हा आपणही लवकर उठून जॉर्जिंगला जाऊ या, दोरीवरच्या उड्या मारू या, लोंबकाळण्याचा व्यायाम करू या, सूर्यनमस्कार घालू या आणि एखादा खेळही खेळू या. या सर्व गोष्टी आपल्याला शारीरिक स्वास्थ्य देतीलच त्याचबरोबर संयम शिकवतील आणि स्पर्धात्मक वातावरणात खंबीरपणे उभं राहण्यासाठी तयारही करतील. दुसरा संकल्प हवा डायरी लिहिण्याचा. आपण दुसऱ्यांशी बोलतो त्यापेक्षा जास्त वातावरणात खंबीरपणे उभं राहण्यासाठी तयारही करतील. दुसरा संकल्प हवा डायरी लिहिण्याचा. आपण दुसऱ्यांशी बोलतो त्यापेक्षा जास्त

नवीन काही

ओळखा पाहू

१) पृथ्वी सूर्याभोवती फिरते हा शोध सर्वात पहिल्यांदा लावणारा शास्त्रज्ञ कोण ?
२) 'असोसिएटेड' प्रेस ही कोणत्या देशातली वृत्तसंस्था आहे ?
३) 'नेताजी सुभाष नॅशनल इन्स्टीट्यूट ऑफ स्पोर्ट्स' कोणत्या शहरात आहे ?
४) तिरुचिरापल्ली हे शहर कोणत्या नदीकिनारी आहे ?
५) टायगर वूड्स कोणता खेळ खेळतो ?
६) युनेस्कोची स्थापना कधी झाली ?
७) भारताचं सर्वात जुनं निमलष्करी दल कोणतं ?
८) शेक्सपियरचा जन्म कोणत्या वर्षी झाला ?
९) आसाममधला प्रसिद्ध नृत्यप्रकार कोणता ?
१०) राजस्थानातलं 'झ्रवार' कशासाठी प्रसिद्ध आहे ?

जिज्ञासा

०६
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

निलकंठाची निकाई

ज आपण माहिती घेऊ या एका सुंदर पक्ष्याची. याचं नाव आहे निलकंठ. याला ब्लू जे किंवा इंडियन रोलर या नावानंही ओळखतात. निलकंठ उडताना तर खूपच छान दिसतो. उडताना पंखांमध्ये लपलेल्या या सगळ्या छटा समोर येतात. हा पक्षी एकटं राहणं जास्त पसंत करतो. संपूर्ण भारतात त्याचं वास्तव्य आढळतं. विशेषतः शहरं आणि गावांजवळच्या विरळ जंगलात हे पक्षी मोठ्या संख्येने आढळतात. या पक्ष्याचं अन्न म्हणजे मोठे किडे, पाली आणि बेडूक.

शिकार दिसताच ते एकदम झडप घालतात आणि फांदीवर बसून एका झटक्यात गिळून टाकतात. कीटक हे मुख्य अन्न असल्यामुळे निलकंठ शेतकऱ्यांचा मित्र आहे. विविध प्रकारचे कीटक धान्याची नासधूस करतात हे आपण जाणतोच. ते दाणे फस्त करतात, पानं खातात. पण निलकंठासारखे पक्षी हे किडे खातात आणि त्यांची संख्या मर्यादीत राहून पिकांना संरक्षण मिळतं. मग काय मंडळी, आता बाहेर पडाल तेव्हा निलकंठ दिसतोय ते पहाणार का? तीव्र आवाजात कलकलट करत उडणारा निळ्या पंखांचा निलकंठ मित्रांनाही अवश्य दाखवा.

वेचक वेधक

लाईफस्टाईल

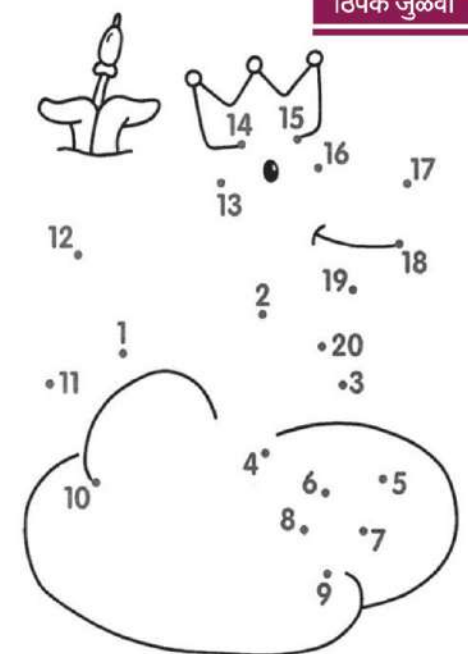
यांनाही असते एक्सपायरी डेट

अन्नपदार्थ, औषधं, मेकअप प्रोडक्ट्स आदींची एक्सपायरी डेट असते. म्हणजे विशिष्ट काळानंतर ही उत्पादने वापरायोग्य रहात नाहीत. पण नॅपकिन टॉवेलसारख्या वस्तू आपण वर्षानुवर्ष वापरतो. हे चुकीचं आहे. लक्षात ठेवा, दूधब्रश दर तीन महिन्यांनी बदलायचा असतो. कंगवा एक वर्षापेक्षा जास्त वापरायचा नसतो. टॉवेलमध्ये बॅक्टेरियांची वाढ होते. त्यामुळे तो वारंवार धुवायला हवा. शिवाय तो कितीही चांगला असला अथवा डिझाईन तुम्हाला कितीही आवडत असलं तरी दर तीन वर्षांनी टॉवेल बदलायला हवा. आरोग्यासाठी हे नियम पाळायलाच हवेत.

योगा टाईम

टिपके जुळवा

करू या गणिताशी दोस्ती!

मित्रांनो, परीक्षा अजून लांब आहेत म्हणून अभ्यासाला सुटी दिली नाहीत ना? नाहीतर शाळेत अभ्यासाचा ताण नसला म्हणून तुम्हीही अभ्यासाला सुटी दिली असे व्हायचं. पण हा आळस नंतर महागात पडतो ना! परीक्षा जवळ आल्यावर एकच धांदल उडते आणि पुर्सा अभ्यास न झाल्यामुळे परीक्षेत कमी गुण मिळतात. हे टाळण्यासाठी आतापासूनच थोडी थोडी तयारी करू या. आम्हाला माहितीये, तुमच्यापैकी अनेकांना गणिताचा अभ्यास करायला अजिबात आवडत नाही. त्यातील आकडेमोड आणि गुंतागुंत डोक्याला मुंग्या आणते. पण हा अभ्यास वाटतो तेवढा अवघड नाहीच मुली. तुम्ही योग्य त्या पद्धतीनं गणिताचा अभ्यास केला तर आपोआप गणितं सुटत जातील आणि उत्तर मिळत जातील. यासाठी शिक्षक, मोठी भावंडे आणि मित्रांची मदत घ्या. तुम्हाला माहिती आहेच गणितातले सगळे टॉपिक्स आणि चॅप्टर्स एकमेकांशी संबंधित असतात. जर तुम्ही आधीचा धडा व्यवस्थित अभ्यासला नाही तर पुढचं काहीच करणार नाही आणि गणितातली अरुची वाढत जाईल. तेव्हा पहिली पायरी म्हणजे प्रत्येक धडा काळजीपूर्वक अभ्यासा. शाळेतल्या पुस्तकांव्यतिरिक्त सरावासाठी आणखी दोन-तीन पुस्तकांची मदत घ्या. गणित हा विषय लॉजिकवर अवलंबून आहे. इथे पाठांतराचा काही उपयोग नाही. पहिली स्टेप विसरली की पुढचं सगळंच गाड गडगडणार. तेव्हा भरपूर गणितं सोडवा. सराव करताना आकडेमोड करण्यासाठी कॅल्क्युलेटर वापरू नका. त्याऐवजी वेगवान आकडेमोड करण्याच्या काही ट्रिक्स शिकून घ्या. अलिकडे या ट्रिक्स शिकवणारे क्लासेस सगळीकडे घेतले जातात. वैदिक मॅथ्समध्ये कितीही मोठ्या संख्यांचा गुणाकार, भागाकार, बेरीज, वजाबाकी झटपट करण्याच्या ट्रिक्स आहेत. पाडे पाठ केलेत तरी तुमचं बरचसं काम हलकं होईल. यासाठी घरामध्ये तक्ते लावून ठेवा. तुमचा सतत वावर असेल अशा ठिकाणी हे तक्ते असतील अशी खात्री करा. सतत त्यावर नजर फिरवा. शक्य तेवढं लक्षात ठेवण्याचा प्रयत्न करा. मग बघा तुमचं गणितातलं गुण वाढतात की नाही!

स्टडी टिप्स

निवडणुकीनंतर लादले स्मार्ट वीज मीटर शासनाची घोषणा ठरली फसवी!

■ महासागर प्रतिनिधी

नागपूर, दि. ४ :

विधानसभा निवडणुकीपूर्वी शासनाने सामान्य ग्राहकांकडे स्मार्ट प्रीपेड वीज मीटर लावणार नसल्याची घोषणा केली होती. परंतु महावितरणतर्फे आता नादुरुस्त मीटरला बदलून तेथे स्मार्ट प्रीपेड मीटर बसवले जात आहेत. नवीन जोडणीही स्मार्ट मीटरनेच दिली जात आहे.

वीज देशक थकवण्याच्या वीज चोरी करणाऱ्यांवर नियंत्रणासाठी केंद्र सरकारने स्मार्ट प्रीपेड वीज मीटर योजना आणली. महाराष्ट्रातही महावितरणने या

योजनेच्या अंमलबजावणीसाठी २७ हजार कोटींचे काम विविध कंपन्यांना दिले.

परंतु, राज्यभरातील ग्राहक संघटना, वीज कामगार संघटना, राजकीय पक्षांनी या विरोधात आंदोलन पुकारले. त्यामुळे तत्कालीन सरकारने स्मार्ट मीटर सामान्य ग्राहकांकडे लागणार नाही, अशी घोषणा विधानसभेत केली. परंतु, आता प्रधानमंत्री मोफत सूर्यघर योजनेच्या ग्राहकांकडेही हे मीटर लावणे सुरू झाले आहे. सोबतच नादुरुस्त मीटर बदलताना व नवीन जोडणी देतानाही हेच मीटर दिले

जात आहेत.

अदानीला मोठे कंत्राट

पुणे व बारामती परिमंडळात ५२ लाख ४५ हजार ९१७ मीटर्स आणि भांडूप, कल्याण व कोकण

परिमंडळात सात हजार ५९४ कोटी रुपये खर्चून ६३ लाख ४४ हजार ६६ मीटर्स लावण्याचे कंत्राट महावितरणने अदानी इलेक्ट्रिकलला दिले आहे.

नाशिक, जळगाव, लातूर, नांदेड व औरंगाबाद परिमंडळात ५६ लाख स्मार्ट मीटरचे काम नॅशनल कंस्ट्रक्शन कंपनी (एनसीसी) कंपनीला, चंद्रपूर, गोंदिया व नागपूर परिमंडळात ३० लाख मीटर बसवण्याचे काम मॉॅटिकॉर्पो कंपनीला तर अकोला व अमरावती परिमंडळात २१ लाख मीटर बसवण्याचे काम जीएस पावर कंपनीला देण्यात

जन्तेवी फसवणूक

विधानसभा निवडणुकीपूर्वी विधानसभेत तत्कालीन ऊर्जामंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी सामान्य ग्राहकांकडे स्मार्ट प्रीपेड मीटर लागणार नसल्याची घोषणा केली होती. त्यानंतरही राज्यात नादुरुस्त मीटर, नवीन जोडणी दरम्यान स्मार्ट प्रीपेड मीटर लावले जात आहेत. त्याला आमचा तीव्र विरोध आहे. या प्रश्नावर आंदोलन केले जाईल.

कृष्णा भोयर, सरचिटणीस

महाराष्ट्र स्टेट इलेक्ट्रिसिटी वर्कर्स फेडरेशन.

आले आहे.

१० ऑगस्ट २०२३ च्या आकडेवारीनुसार, राज्यात १० लाख ९७ हजार ४५६ मीटर नादुरुस्त होते. त्यापैकी सर्वाधिक ३ लाख ६४ हजार ११२ नादुरुस्त मीटर कोकण विभागात तर

छत्रपती संभाजीनगर विभागात ३ लाख ५ हजार ७४२ मीटर, नागपूर विभागात २ लाख ६६ हजार ८६१, पुणे विभागात १ लाख ६० हजार ७१३ मीटर होते. प्रत्यक्षात ही संख्या २० लाखांच्या जवळपास असल्याचे समजते.

सुदर्शन घुलेला मदत डॉक्टरला अटक

■ वृत्तसंस्था, बीड, दि. ४ :

बीडच्या सरपंच

हत्वाकांडातील प्रमुख आरोपी सुदर्शन घुले यांना आर्थिक मदत करणाऱ्या एका डॉक्टरला त्याच्या वकील पत्नीसह विशेष तपास पथकाने नांदेड येथून अटक केली आहे. या अटकसत्रामुळे संतोष देशमुख हत्वाकांडाच्या तपासाला चांगलाच वेग आला आहे.

संतोष देशमुख हत्या प्रकरणात आता मोठ्या घडामोडी घडत आहेत. बीड पोलिसांनी पुण्यातून या प्रकरणातील मुख्य आरोपी सुदर्शन घुले याच्यासह सुधीर सांगळेला अटक केली. त्यानंतर आता एसआयटीने नांदेड येथून सुदर्शन घुले याला अटक करणाऱ्या एका डॉक्टरला त्याच्या वकील पत्नीसह अटक केली आहे. संभाजी वावबसे असे आरोपी डॉक्टरचे नाव आहे.

अवैध रेती व सुपारी तस्करांवर आमदाराने मारला छापा

■ महासागर प्रतिनिधी

नागपूर, दि. ४ :

नागपूर जिल्ह्यात मोठ्या प्रमाणात वाळू व सडक्या सुपारीची तस्करी होत असल्याचे वारंवार प्रादेशिक परिवहन विभाग (आरटीओ), पोलीसांसह अन्न व औषध प्रशासन विभागाच्या कारवाईतून पुढे येते.

दरम्यान सावनेरचे भाजप आमदार डॉ. आशिष देशमुख यांनी शुक्रवारी रात्री नागपूर जिल्ह्यातील केळवद परिसरात वाळू व सुपारी तस्करांच्या गाड्यांवर छापा टाकला. त्यात आढळलेल्या गोष्टीतून धक्कादायक माहिती पुढे आली. भाजपचे सावनेरचे आमदार डॉ. आशिष देशमुख यांना मध्य प्रदेशातून सावळी मागाने सातत्याने वाळू, सडक्या सुपारी, तंबाखूसह इतरही अनेक प्रतिबंधित वस्तूंची अवैध वाहतूक सातत्याने होत असल्याची तक्रार मिळाली. त्यावरून डॉ. देशमुख यांनी काही कार्यकर्त्यांसोबत मिळून शुक्रवारी रात्रीला अचानक या मार्गावरील केळवद परिसरात संशयास्पदरित्या जाणारे ट्रक अडवले.

या वाहनांची झडती घेतली असता त्यात वाळू, सडक्या सुपारीसह इतरही अनेक संशयास्पद गोष्टी आढळल्या. तातडीने पोलीस, अन्न व औषध प्रशासन विभागाला याबाबत सूचित केले गेले. त्यानंतर या विभागाच्या अधिकाऱ्यांनी घटनास्थळ गाठून कारवाई केली.

डॉ. आशिष देशमुख म्हणाले, मध्यप्रदेशमधून सावळी मागाने अवैध वाहतूक सातत्याने सुरू आहे. रॉयल्टी वाचवणे, ओव्हरलोड ट्रक चालवणे, टोल वाचवणे अशी अवैधरित्या कामे या सगळ्या कृत्यातून होत आहे. त्यामुळे ग्रामीण भागातील रस्तेसुद्धा खड्डेयुक्त झाले आहे. या अवैध कृत्यामुळे येथे अपघात वाढून स्थानिकांच्या जिवाला धोका निर्माण झाला आहे.

या टोळ्यांचे कृत्य पुढे आणण्यासाठी हा छापा मारला. या टोळ्यांची सगळी माहिती पुढे आणायी म्हणून पोलीसांना सूचना केली आहे. ज्या पद्धतीने येथून सडक्या सुपारीची वाहतूक होत आहे. ती खाऊन सर्वसामान्य नागरिकांचेही जीव धोक्यात येत आहे. सोबत राज्यात तंबाखू,

आमदारच ट्रकवर चढले

केळवद परिसरात अवैध वाळू व सुपारी तस्करी करणाऱ्या ओव्हरलोड ट्रकला शुक्रवारी रात्री अडवल्यावर ट्रकमधील साहित्याची पाहणी करण्यासाठी आमदार डॉ. आशिष देशमुख स्वतःच ट्रकवर चढले. त्यांनी एका पोत्याला हात लावून बघितले. परंतु अंदाज येत नव्हता. त्यानंतर त्यांनी पोत्याला थोडासा चिरा दिला. त्यानंतर पोत्यातून सडकी सुपारी बाहेर पडली. त्यानंतर येथील आमदारांसोबत असलेल्या कार्यकर्त्यांनी जोरदार घोषणाबाजी केली.

गुटखासह पानमसाला प्रतिबंधित आहे. या वस्तूंचीही या मागाने तस्करीचीही शंका आहे. त्यामुळे पोलीसांसोबतच अन्न व औषध प्रशासन विभागालाही या प्रकरणात सखोल चौकशी करण्याची सूचना केल्याचेही डॉ. देशमुख यांनी सांगितले. हे कृत्य पुढे चालू देणार नसल्याचेही त्यांनी सांगितले.

उद्धव ठाकरे पुन्हा भाजप सोबत येणार?

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. ४ :

उद्धव ठाकरे हे पुन्हा एकदा भारतीय जनता

पक्षासोबत येण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे. भारतीय जनता पक्षाचे नेते आशिष देशमुख यांनी याविषयी संकेत दिले आहेत.

उद्धव ठाकरे परत येत असतील तर ते त्यांच्या मूळ भूमिकेत येत आहेत. यात नवल काहीही नसल्याचे आशिष देशमुख यांनी म्हटले आहे. तर ज्यांनी स्वतः चार पक्ष बदलले त्यांनी अशा विषयावर बोलू नये, अशा शब्दात संजय राऊत यांनी देशमुख यांना प्रत्युत्तर दिले आहे.

राजकारणामध्ये काहीही शक्य आहे. उद्धव ठाकरे हे तर परत आले तर नवल नाही, असे म्हणत भारतीय जनता पक्षाचे नेते आशिष

आ. आशिष देशमुखांचे संकेत, खा. राऊतांचा पलटवार

देशमुख यांनी उद्धव ठाकरे यांची परत येण्याची शक्यता वर्तवली आहे. उद्धव ठाकरे हे कॉंग्रेस सोबत जात होते, त्यावेळी खऱ्या अर्थाने नवल वाटत होते. मात्र आता जर ते परत येत असतील तर त्यात नवल काही नाही. ते त्यांच्या मूळ भूमिकेवर येत असल्याचे देशमुख यांनी म्हटले आहे.

ते परत आल्यास स्वागत आहे का? यावर मी काहीही बोलणे योग्य नाही. मात्र महाराष्ट्रामध्ये क्लायमेट चेंज होऊ शकतो. आता तर क्लायमेट चेंजवर नवीन खाते देखील महाराष्ट्र मध्ये असल्याचे आशिष देशमुख यांनी म्हटले आहे.

ज्यांचे संपूर्ण राजकारण पक्षांतर करण्यात गेले आहे. त्यांनी स्वतः चार पक्ष बदलले आहेत. त्यांनी या विषयी बोलू नये, असे म्हणत उद्धव ठाकरे गटाचे खासदार संजय राऊत यांनी आशिष देशमुख यांना प्रत्युत्तर दिले आहे. ज्यांनी स्वतःच अनेक पक्ष बदलले आहेत. त्यामुळे त्यांनी अशा विषयात बोलले योग्य नसल्याचे राऊत यांनी म्हटले आहे. या माध्यमातून राऊत यांनी ही शक्यता फेटाळून लावली आहे.

भ्रष्टाचार उघड करणाऱ्या तरूण पत्रकाराची हत्या

■ महासागर प्रतिनिधी

गडचिरोली, दि. ४ :

छत्तीसगडमधील बस्तर विभागातील बिजापूर येथील तरूण पत्रकार मुकेश चंद्राकरच्या निर्घुण हत्येने देशात खळबळ उडाली आहे.

बस्तर जंक्शन नावाने युट्युब चॅनेलच्या माध्यमातून नक्षल प्रभावित भागात पत्रकारिता करणाऱ्या मुकेशचे देशभर फॉलोवर्स होते. मुकेश दोन दिवसांपासून बेपत्ता होता.

३ जानेवारीला बिजापूर

बांधकामातील भ्रष्टाचार उघड करणे त्याच्या जीवावर बेतले. काही दिवसांपूर्वी त्याने बिजापूरच्या दुर्गम भागातील रस्ता बांधकामात मोठ्या प्रमाणात भ्रष्टाचार होत असल्याची बातमी केली होती. त्यानंतर रस्त्याच्या कंत्राटदार आणि मुकेशमध्ये वाद झाला होता. हा कंत्राटदार कॉंग्रेसचे नेता आहे.

१ जानेवारीला या कंत्राटदाराच्या भावाने मुकेशला घरून काही कांढ्यांमधील एका जवानाचे अपहरण केले होते. त्यावेळी पत्रकारांच्या मध्यस्थीने जवानाची सुटका करण्यात आली. या पत्रकारांमध्ये मुकेश चंद्राकर हा तरूण पत्रकार अग्रणी होता. अत्यंत हलाखीच्या परिस्थितीत शिक्षण घेऊन पत्रकारितेकडे वळलेल्या मुकेशने अल्पावधीतच आपली एक वेगळी ओळख निर्माण केली होती.

त्याचे बस्तर जंक्शन हे युट्युब चॅनेल देशभर बघितल्या जाते. बस्तरमधील नक्षलवाद आदिवासींच्या समस्या त्याने हिरिरीने जगापुढे आणल्या. परंतु रस्ता

धनंजय मुंडेंनी उत्तर द्यावे : वडेटीवारांचे आवाहन

■ महासागर प्रतिनिधी

नागपूर, दि. ४ :

सरपंच संतोष देशमुख अपहरण आणि हत्या प्रकरणात संशयित वाल्मीकि कराड याच्या जीवाला धोका असल्याचा दावा केला जात आहे. त्याला त्याच्या जवळच्यांकडूनच धोका

असल्याचे कॉंग्रेसचे नेते विजय वडेटीवार यांनी म्हटले आहे. वडेटीवार म्हणाले की, कालच कराडने सांगितले की, जीवाला धोका हा सत्ताधऱ्यांकडून आणि माझ्या जीवाला धोका आहे. पोलिस तुमचे, सरकार तुमचे आणि जेलही तुमचेच, मग कराडला धोका कोणापासून

आहे? खरेच त्याच्या जीवाला धोका आहे का? आणि असेल तर कोणापासून आहे? याची माहिती घेतली पाहिजे, कराडची जीवाला धोका हा सत्ताधऱ्यांकडून आणि माझ्या जीवाला धोका आहे. जावे त्यामुळे त्याला संपवून मुळासकट पुरावा नष्ट करण्याचा प्रयत्न होऊ शकतो, असेही वडेटीवारांनी म्हटले आहे.

कऱ्हांडला अभयारण्यात अडवला पर्यटकांनी वाघाचा रस्ता

■ महासागर प्रतिनिधी

नागपूर, दि. ४ :

उमरेड-कऱ्हांडला अभयारण्याला खरी ओळख मिळवून दिली ती जय या वाघाने. नागझिरा अभयारण्यातून नैसर्गिक स्थलांतर करून आलेला हा वाघ नंतर कधी उमरेड-कऱ्हांडला अभयारण्याचा झाला ते कळलेच नाही.

कधी राष्ट्रीय महामार्गावर, कधी नद्या ओलांडणाऱ्या जयला पाहण्यासाठी सामान्य पर्यटकांपासून तर सेलिब्रिटी अशी सर्वांचीच गर्दी असायची. मात्र, जय गेला आणि पर्यटकांनी या अभयारण्याकडे पाठ फिरवली.

त्यानंतर फेअरी ही वाघीण आणि तिच्या पाच बछ्द्यांनी पर्यटकांना

आकर्षित केले. त्यानंतर पुन्हा पर्यटकांनी पाठ फिरवली. आता एफ-२ नावाची वाघीणसुद्धा तिच्या पाच बछ्द्यांसह पर्यटकांना आकर्षित करत आहे, पण पर्यटकांनी पर्यटनाचा अतिरेक करत चक्क वाघाचाच रस्ता अडवण्याचा प्रकार या अभयारण्यात समोर आला आहे.

उमरेड-पवनी-कऱ्हांडला अभयारण्यातील गोठणगाव प्रवेशद्वाराजवळ एफ-२ वाघीण आणि तिचे पाच बछ्दे पर्यटकांच्या आकर्षणाचा विषय ठरले आहेत. उमरेड कऱ्हांडला अभयारण्यातील गोठणगाव प्रवेशद्वाराजवळ ते पर्यटकांना भुळ घालत आहेत.

त्यांचे छायाचित्र घेण्यासाठी

जंगल सफारीवर असलेल्या पर्यटकांच्या जिप्सीने समोरून व मागून घेरले होते. याचा व्हिडिओ समाज माध्यमावर मोठ्या प्रमाणावर व्हायरल झाल्यानंतर या प्रकरणात जिप्सीचे चार चालक व चार पर्यटक मार्गदर्शक यांना सात दिवसांसाठी निर्बंधित केले आहे.

तर जिप्सी चालकांवर अडीच हजार व गाईडला ४५० रुपये प्रति व्यक्ती दंड लावण्यात आला आहे.

वाघांचा रस्ता अडविण्याचे प्रकार यापूर्वीही ताडोबा आणि अन्य काही अभयारण्यात घडले आहेत. तथापि, वन्यजीव विभागाने अशा प्रकारांना आळा घालण्यासाठी कठोर निर्बंध लावले असून, कारवाई केली जात आहे.

गंगा-यमुना आणि सरस्वतीच्या संगमावर तीर्थराज प्रयाग येथे आयोजित केलेला महाकुंभ हा पृथ्वीवरील कोणत्याही एका ठिकाणी होणारा मानवांचा सर्वात मोठा मेळावा आहे. महाकुंभ हे भारताच्या एकात्मतेचे, संघटन शक्तीचे, साहचर्य आणि सौहार्दाचे अनोखे उदाहरण आहे. या महान उत्सवात कडाक्याच्या थंडीत दुर्गम ठिकाणाहून लोक संगमावर कल्पवास घालवण्यासाठी, उत्सवात स्नान करण्यासाठी, अक्षय वटाचे दर्शन घेण्यासाठी आणि या निमित्ताने विशाल रूपात प्रकट झालेल्या ‘भारतपुरावाची’ भेट घेण्यासाठी येतात. हा भरतपुरुष म्हणजे अमृतपुरुष. त्याचा धर्म सनातन आहे. त्याची संस्कृती सार्वत्रिक आहे. वसुधा हे त्याचे कुटुंब

देशामध्ये चार ठिकाणी आलटून पालटून म हाकुंभ मेळा होत असतो. त्याला धार्मिक, सांस्कृतिक आणि आर्थिकदृष्ट्याही महत्त्व आहे. येत्या दहा दिवसांमध्ये प्रयागराज येथे महाकुंभ मेळा सुरू होणार आहे. महाकुंभात काही तरी अघटित घडवण्याचा दहशतवादी संघटनांचा प्रयत्न असून, तिथे जाऊ इच्छिणाऱ्या प्रत्येकाला डोळ्यात तेल घालून आपल्याभोवती देशविघातक शक्ती वावरत नाही ना, हे पाहायला हवे.

आहे आणि संपूर्ण जगाचे उत्थान ही त्याची प्रतिज्ञा आहे. महाकुंभ हे या अमृतपुरुष भारताचे अनोखे स्वरूप आहे. या उत्सवाची पार्श्वभूमी पाहिली, तर इतिहास-पुराणांची अनेक प्राचीन पाने आपल्यासमोर उलगडतात. देवासुर, कद्रू-विनता यांच्यातील युद्ध आणि भगवान धन्वंतरीने दिलेल्या अमृत-कुंभाची प्राप्ती यासंबंधी अनेक रंजक कथांचे अध्याय कुंभाच्या कथांमध्ये आहेत. खरे तर महाकुंभ ही व्यक्तीच्या एकुणात एकात्मतेच्या विलक्षण अनुभवाची प्रयोगशाळा आहे. आपल्या इतिहासाच्या जाणिवेची भुते काळाच्या पूर्वागणित जाणिवेतून वाहणाऱ्या त्रिवेणीतून मुक्त होतात. अगणित पिढ्यांच्या अखंड प्रवाहाची साक्ष देणारी गंगा, तिच्या अवर्णनीय कार्य-परंपरेची यमुना आणि अदृश्य पण अखंड सरस्वती, गोत्रकार ऋषीपासून आशादायक वंशजांपर्यंत गंगासमोर एखाद्याच्या अस्तित्वाचे किंवा नसण्याचे शुल्लक प्रमेय शून्य होते. पूर्वाजांना प्रार्थना करून आणि त्यांच्या मुला आणि नातवंडांच्या कल्याणासाठी प्रार्थना करून, पिढ्या पूर्वाजांपासून वंशजांपर्यंत त्यांची चिरंतन उपस्थिती पाहतात. पुत्रांच्या रूपात उपस्थित असलेले पिता, शिष्यांच्या रूपात उपस्थित असलेले गुरू आणि हजारो वर्षांचा म हाकुंभ हे अनंतकाळचे अमर स्तोत्र आहे. गंगा-यमुना-सरस्वतीचा संगम असलेल्या तीर्थक्षेत्र प्रयागराजमध्ये दर १२ वर्षांनी हा महान उत्सव होत आहे. आपल्या धार्मिक-पौराणिक भूगोलाची पवित्र भूमी असण्याबरोबरच ती आपल्या आध्यात्मिक सांस्कृतिक-काळ-चेतनेचा चिरंतन पुरावाही आहे. आपल्या सर्वात जुन्या ऋषी परंपरेने प्रेरित असलेला भारत कुंभमध्ये आपण अखंड परंपरा पाहतो. प्रख्यात

आचार्य, जगद्गुरू, महामंडलेश्वर आणि सर्व परंपरांचे संत-महंत येथे जमतात. पौराणिक महानता, अध्यात्मिक अनुभव, ऐतिहासिक वैभव, सांस्कृतिक दिव्यता आणि भौगोलिक भव्यता यासोबतच २०२५ च्या महाकुंभाला आणखी एक विशेष जोड मिळत आहे. हा योग भारताच्या स्वातंत्र्याचा अमर काळ आहे. अमृताचा लाभ घेण्याच्या संकल्पाशी समन्वित असलेला हा महाकुंभ उत्सव म्हणजे आपल्या राष्ट्रीय चेतनेला संपूर्णपणे भारत-पुरुष म्हणून ओळखण्याचा एक रत्नासारखा मेळ आहे. आपल्या महान राष्ट्राची अखंडता, सार्वभौमत्व, शौर्य आणि समृद्धी अधोरेखित करण्याची ही एक संधी आहे. अयोध्येच्या राम मंदिरात रामलह्याची प्रतिष्ठापना झाल्यानंतरचा हा पहिला महाकुंभ आहे, म्हणून त्याला विशेष महत्त्व.

महाकुंभ हे आपल्या सांस्कृतिक अस्मितेचे जिवंत स्मारक आहे. त्रिवेणी नदीच्या काठावर जिथे महाकुंभ आयोजित केला जातो, त्याच त्रेतामध्ये धर्मविग्रह रामाने लोककल्याणासाठी आपल्या वनयात्रेची सुरुवात केली. तिच्या काठावर, प्रेममूर्ती भरत यांनी पुरुषार्थ चतुष्टयाचा त्याग केला आणि भक्तीची विनंती केली. प्रयाग हे आपल्या सांस्कृतिक अस्मितेचे चिरंतन स्थान आहे. या महाकुंभाकडे पाहताना देशाच्या देवत्वाचे आणखी काही परिमाणही आपल्या लक्षात येतात. भारताच्या केंद्रीय नेतृत्वाचे स्पष्ट प्राधान्यक्रम आणि त्यातून निर्माण होणारे जागतिक परिमाण सेवा, सुरक्षा, शिक्षण, औषधोपचार आणि सुसंवादाने परिपूर्ण भारताचे दर्शन

घडवत आहेत. अयोध्या, मथुरा, काशी, हरिद्वार, केदारनाथ, विंध्याचल यासह भारतातील दिव्य तीर्थक्षेत्रे त्यांच्या आध्यात्मि क वैभवात पुनर्संचयित केली जात आहेत. महाकुंभ एकात्मिक दृष्टी, समन्वित प्रयत्न आणि पूर्ण सहकार्याचा पुरावा ठरेल. हा महाकुंभ केवळ धार्मिकदृष्टीनेच चर्चेत नाही, तर आर्थिक उलाढालीचे ही ते मोठे केंद्र आहे. प्रयागराजमध्ये १३ जानेवारीपासून सुरू होणारा महाकुंभ मेळा हा केवळ धार्मिक कार्यक्रम नसून भारतीय संस्कृती, अध्यात्म आणि परंपरांचे जिवंत प्रतीक आहे. ५६ दिवस चालणारा हा कार्यक्रम केवळ धार्मिक दृष्टिकोनातूनच नव्हे, तर आर्थिक आणि व्यवस्थापनाच्या दृष्टिकोनातूनही एक अद्वितीय उदाहरण आहे. महाकुंभच्या आयोजनासाठी राज्य सरकारने पाच हजार ४३५ कोटी ६८ लाख रुपयांचे मोठे बजेट ठेवले आहे. २०१९ मध्ये झालेल्या कुंभमेळ्याच्या ४,२०० कोटी रुपयांच्या बजेटपेक्षा हे खूप जास्त

आहे. या कार्यक्रमासाठी सुमारे ७,५०० कोटी रुपये खर्च अपेक्षित आहे. या रकमेत केंद्र सरकारच्या योगदानाचाही समावेश आहे. केंद्राने या वेळी २,१०० कोटी रुपयांची तरतूद केली आहे. महाकुंभ कार्यक्रमाचा एक भाग म्हणून, ४२१ प्रकल्पांवर काम सुरू आहे. त्यापैकी ३,४६१.९९ कोटी रुपयांच्या योजनांना यापूर्वीच मान्यता देण्यात आली आहे. यामध्ये पायाभूत सुविधांचा विकास, वाहतूक व्यवस्था, सुरक्षा आणि स्वच्छतेपासून भाविकांसाठीच्या सुविधांच्या व्यवस्थापनापर्यंत प्रत्येक बाबींचा समावेश आहे. महाकुंभ आयोजित करण्यासाठीचे बजेट वेळेनुसार वाढले आहे. १८८२ मध्ये महाकुंभावर

एकात्म अनुभवाचा मेळा

फक्त २० हजार २८८ रुपये खर्च झाले होते. आजच्या मूल्यानुसार ते अंदाजे ३.६५ कोटी रुपये आहे. त्या वेळी मौनी अमावस्येला सुमारे ८ लाख लोकांनी महाकुंभात स्नान केले होते, तर भारताची एकूण लोकसंख्या २२.५ कोटी होती. १८९४ च्या कुंभात भारताची लोकसंख्या २३ कोटी झाली आणि सुमारे १० लाख भाविकांनी स्नान केले. या कार्यक्रमासाठी ६९,४२७ रुपये (आजच्या काळात सुमारे १०.५ कोटी रुपये) खर्च करण्यात आले. १९०६ मध्ये, सुमारे २५ लाख लोकांनी महाकुंभाला हजेरी लावली आणि त्यावर ९०,००० रुपये (आजच्या काळात सुमारे १३.५ कोटी रुपये) खर्च झाले. १९१८ च्या महाकुंभात संगमात स्नान करणाऱ्या भाविकांची संख्या ३० लाखांवर गेली. या कार्यक्रमाचे बजेट १.३७ लाख रुपये (आजच्या तुलनेत अंदाजे १६.४४ कोटी रुपये) होते. काळानुरूप केवळ भाविकांची संख्याच वाढली नाही, तर कार्यक्रमाचे बजेट आणि व्यवस्थेची पातळीही वाढल्याचे या आकडेवारीवरून स्पष्ट होते. हा

करमहसूल लक्षणीयरीत्या वाढणे ही स्वागतार्ह बाब आहे. अप्रत्यक्ष करांऐवजी प्रत्यक्ष करांमधून मिळणारा महसूल वाढणे, ही अधिक चांगली बाब आहे. अलिकडेच अग्रिम करसंकलन २१ टक्क्यांनी वाढून साडेसात लाख कोटी रुपयांवर गेले. महसूल विभागाची कार्यक्षमता वाढल्याचे हे लक्षण आहे. तसेच आधुनिक डिजिटल तंत्रज्ञानाचाही फायदा होत आहे. मात्र सामान्यांना वाढत्या करबोज्यातून दिलासा देण्याचे धोरण हवे.

देशाचे निव्वळ प्रत्यक्ष करांचे संकलन १७ डिसेंबर २०२४ पर्यंत वार्षिक तुलनेत १६ टक्क्यांनी वाढून जवळपास १६ लाख कोटी रुपयांवर गेल्याची माहिती केंद्रीय अर्थखात्याने दिली आहे. करमहसूल लक्षणीयरीत्या वाढणे, ही स्वागतार्ह बाबच आहे. अप्रत्यक्ष कर हे सामान्य लोकांना झळ पोहोचवणारे असतात. त्याऐवजी प्रत्यक्ष करंमधून मिळणारा म हसूल वाढणे, ही अधिक चांगली बाब आहे. प्राप्तिकराच्या अग्रिम कराचा तिसरा हप्ता भरला गेल्याने, एकूण करमहसूल वाढला आहे. १५ डिसेंबरला या तिसऱ्या हप्त्याद्वारे अग्रिम करसंकलन २१ टक्क्यांनी वाढून साडेसात लाख कोटी रुपयांवर गेले आहे. यंदा वैयक्तिक प्राप्तिकराचे असे प्रमाण जवळपास आठ लाख कोटी रुपये तर कंपन्यांकडून साडेसात लाख कोटी रुपये भरले गेले आहेत. कंपनी करात यंदा ८.६ टक्के तर वैयक्तिक प्राप्तिकर संकलनात उत्तम, म्हणजे २२ टक्क्यांची वाढ झाली आहे. भांडवली बाजारातील रोखे उलाढाल कराच्या माध्यमातून ४० हजार कोटी रुपयांची भर पडली आहे, ज्यात वार्षिक तुलनेत ८५ टक्के अशी सणसणीत वृद्धी नोंदवण्यात आली आहे. या कालावधीत प्राप्तिकर विभागाचे तीन ल ा ख ३९ हजार कोटी रुपयांचा परतावा दिला असून, त्यात वार्षिक ४२ टक्क्यांची वाढ झाली आहे. कंपनी कर, वैयक्तिक प्राप्तिकर आणि एसटीटी यासह एकूण प्रत्यक्ष करसंकलन १९ लाख कोटी रुपयांपेक्षा अधिक आहे. ते १ एप्रिल २०२३ ते १७ डिसेंबर २०२३ या दरम्यान झालेल्या संकलनापेक्षा २० टक्क्यांनी वाढले आहे. महसूल विभागाची कार्यक्षमता वाढल्याचे हे लक्षण आहे. तसेच आधुनिक डिजिटल तंत्रज्ञानाचाही फायदा होत आहे.

केंद्र सरकारने विद्यमान आर्थिक वर्षासाठी २२ लाख कोटी रुपयांचे प्रत्यक्ष कर संकलनाचे लक्ष्य निर्धारित केले आहे. आतापर्यंत संकलनात झालेली वाढ पाहता, निर्धारित लक्ष्य निश्चितच गाठले जाईल, असे केंद्रीय प्रत्यक्ष कर मंडळाचे अध्यक्ष रवी अग्रवाल यांनी म्हटले आहे. त्यांच्या म्हणण्यात नक्कीच तथ्य आहे. गेल्या अर्थसंकल्पात करदात्यांना मोठा दिलासा देत, केंद्रीय अर्थमंत्री निर्मला सीतारामण यांनी प्रमाणित वजावटीची मर्यादा ५० हजार वरून ७५ हजार रुपये केली होती. नवीन करप्रणाली अंतर्गत हा बदल करण्यात आला. त्यामुळे सरकारला सात हजार कोटी रुपयांचा महसूल गमवावा लागला असून, चार कोटी पगारदारांना त्याचा फायदा होत आहे, अशीही माहिती त्यांनी दिली होती. अर्थसंकल्पात टॅक्स स्लॅबमध्ये बदल करण्यात आले. १५ लाख रुपयांपेक्षा जास्त उत्पन्न असल्यास ३० टक्के कर लागू केला गेला नवीन करपद्धतीत पगारी कर्मचाऱ्यांची १७ हजार ५०० रुपयांपर्यंत वार्षिक

बचत होत आहे. मागील अर्थसंकल्पीय तरतुदीनुसार, प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष करांमधून केंद्र सरकारला सर्वाधिक, म्हणजे ६३ टक्के उत्पन्न मिळाले. याशिवाय २७ टक्के रक्कम कर्ज आणि इतर दायित्वांमधून येणार होती. तर नऊ टक्के रक्कम निर्गुंतवणुकीसारख्या गैरमहसुलातून आले. केंद्राला अप्रत्यक्ष करांमध्ये वस्तू आणि सेवा कर, म्हणजे जीएसटीमधून १८ टक्के उत्पन्न मिळाले. याशिवाय उत्पादन शुल्कातून पाच टक्के व सीमा शुल्क आकारणीतून चार टक्के उत्पन्न अपेक्षित धरण्यात आले होते. कॉर्पोरेट आणि वैयक्तिक आयकारासह प्रत्यक्ष करातून एकूण ३६ टक्के उत्पन्न मिळणार आहे. त्यामध्ये आयकरातून १९ टक्के तर कॉर्पोरेट करामधून १७ टक्के उत्पन्न येईल, असे मागच्या अर्थसंकल्पात नमूद करण्यात आले होते.

धर्मादाय संस्था, परदेशी जहाज कंपन्या यासाठी नवी कररचना प्रस्तावित केल्यानंतर, कॉर्पोरेट टॅक्स कर कमी करण्यात आला आहे. कारण सरकारला अधिक गुंतवणूक आहे हवी आहे, असा युक्तिवाद करण्यात आला. परदेशी कंपन्यांवरील कॉर्पोरेट कर ४० वरून ३५ टक्क्यांपर्यंत कमी करण्यात आला. परंतु एवढे असूनही परदेशी गुंतवणूकदारांनी सप्टेंबरअखेरपासून भारतीय समभागांमधून अंदाजे एक लाख २० हजार कोटी रुपये काढून घेतले आहेत. केवळ नोव्हेंबर २०२४ मध्येच त्यांनी २८ हजार कोटी रुपये म लूयांच्या समभागांची विक्री केली आहे. परकीय गुंतवणूकदारांच्या निधीचे निर्गमन हे कशांमुळे झाले? एक तर डोनाल्ड ट्रम्प यांचे अमेरिकेच्या राष्ट्राध्यक्षपदी पुनरागमन झाल्याने रुपयाच्या तुलनेत अमेरिकी डॉलर अधिकाधिक मजबूत होत आहे. ट्रम्प यांच्या ‘अमेरिका प्रथम’ धोरणाचा परदेशी गुंतवणूक आणि व्यापारावर नेमका काय परिणाम होऊ शकतो, याबद्दल अद्याप अनिश्चितता आहे. अमेरिकी रोखे ही जगातील सर्वात सुरक्षित गुंतवणूक मानली जाते. सध्या दहा वर्षे मुदतीच्या अमेरिकी रोख्यांवरील परताव्याचा दर पाच टक्क्यांपर्यंत पोहोचला आहे. त्यामुळे भारतासारख्या उदयोन्मुख बाजारपेठेत परदेशी

करमहसुलात समाधानकारक वृद्धी

संस्थात्मक गुंतवणूकदारांनी समभाग विक्रीचा मारा सुरू ठेवला आहे. या जोडीला चीनच्या अर्थव्यवस्थेला चालना देण्यासाठी तेथील सरकारच्या नवनवीन योजनांमुळे परदेशी गुंतवणूकदार हा भारतीय भांडवल बाजाराच्या तुलनेत स्वस्त असलेल्या चिनी बाजाराकडे आकर्षित होत आहे. त्यामुळे आता शेअर बाजाराची आशा देशांतर्गत म्युच्युअल फंडांवरच अवलंबून आहे.

म्युच्युअल फंड संस्थांमधील व्यवस्थापनाखालील

एकूण मालमत्ता सप्टेंबर २०२४ अखेर ६७ लाख कोटी रुपयांवर पोहोचली आहे तर एकूण इक्विटी म्युच्युअल फंडातील मालमत्ता ३१ लाख कोटी रुपयांवर गेली आहे. देशाचा करमहसूल वाढत आहे, ही चांगलीच गंध आहे. परंतु तो वाढवण्यासाठी आणखीही काही उपाय आहेत. अधिकाधिक भांडवली खर्च करण्यासाठी उत्पन्न वाढणे गरजेचे आहे. त्याचप्रमाणे देशाचे उत्पादन क्षेत्र विस्तारण्यासाठी परदेशी भांडवल गुंतवणुकीची गरज आहे. केवळ शेअर बाजारातच नाही, तर थेट कारखान्यांमध्ये भांडवल गुंतवणूक वाढणे अत्यंत आवश्यक आहे. कर गोळा करणे हा देशांसाठी सार्वजनिक महसूल मिळवण्याचा मुख्य मार्ग आहे. त्यामुळे मानवी भांडवल, पायाभूत सुविधा आणि व्यवसायांसाठी सेवांच्या तरतुदींमध्ये गुंतवणुकीसाठी वित्तपुरवठा करणे शक्य होते. तरीही अनेक संकटांमुळे विकसनशील देशांच्या महसुलात घट झाली असून अलिकडच्या वर्षांमध्ये त्यांचा खर्च वाढला

सरकारी खर्च झाला. त्यापेक्षा सुमारे वीसपट उलाढाल होत असते.

प्रयागराजच्या महाकुंभाची तयारी अभूतपूर्व आहे. महाकुंभाचा परिसर पूर्वीपेक्षा अनेक पटींनी मोठा झाला आहे. भाविकांसाठी उत्तम स्वच्छता, सुरक्षित स्नान घाट, तात्पुरती राहण्याची व्यवस्था, वैद्यकीय सुविधा, वाहतूक व्यवस्था करण्यात येत आहे. महाकुंभाला येणाऱ्या कोटयवधी भाविकांसाठी संगमाजवळ आधुनिक सुविधांनी सुसज्ज टेंट सिटी उभारण्यात आली आहे. वीज, पाणी आणि स्वच्छता यासाठी अत्याधुनिक तंत्रज्ञानाचा वापर केला जात आहे. याशिवाय झोन आणि सीसीटीव्हीच्या माध्यमातून मेळ्यावर लक्ष ठेवले जात आहे. महाकुंभ हा केवळ धार्मिक कार्यक्रम नसून तो प्रादेशिक आणि राष्ट्रीय अर्थव्यवस्थेला मोठी चालना देतो. या कार्यक्रमांमुळे पर्यटन, वाहतूक, खाद्य आणि पेय व्यवसाय, हॉटेल्स आणि लॉजिंग आणि स्थानिक हस्तकला उद्योगांना प्रचंड फायदा होतो. सरकारचा अंदाज आहे, की महाकुंभ २०२५ दरम्यान कोट्यवधी लोकांच्या हालचालीमुळे स्थानिक व्यवसाय आणि रोजगारात मोठी वाढ होईल. लहान दुकानदार, टॅक्सी आणि रिक्षाचालक, मार्गदर्शक आणि स्थानिक कारागीर यांच्यासाठी हा मेळा उत्पन्नाचा मोठा स्रोत आहे. एवढ्या मोठ्या कार्यक्रमासोबत आव्हाने येतात. एवढ्या मोठ्या प्रमाणावर गर्दीचे व्यवस्थापन करणे, स्वच्छता आणि स्वच्छता राखणे, वीज आणि पाणी पुरवठा सुनिश्चित करणे आणि भाविकांची सुरक्षा या सर्वात मोठ्या प्राधान्यक्रम आहेत. २०२५ च्या कार्यक्रमात कोणत्याही भाविकांना कोणत्याही प्रकारची गैरसोय होऊ नये, यासाठी विशेष लक्ष देण्यात येत आहे. यासाठी शासन आणि प्रशासनाने शेकडो पथके तयार केली आहेत. कुंभकाळात आरोग्य सेवाही मोठ्या प्रमाणात बळकट करण्यात आल्या आहेत. त्यामुळे आपत्कालीन परिस्थितीत तातडीने मदत करता येईल. महाकुंभमध्ये ६००० खाटा, १२५ रुग्णवाहिका आणि ७ नदी रुग्णवाहिका असलेल्या हाय-टेक आरोग्य सुविधा तयार आहेत. महाकुंभ हा केवळ आर्थिक आणि प्रशासकीय दृष्टिकोनातूनच महत्त्वाचा नाही, तर भारताच्या समृद्ध सांस्कृतिक आणि आध्यात्मिक परंपरांचेही प्रतिबिंब त्यात आहे. संगमवार स्नान करण्यासाठी भाविक लांबचा प्रवास करतात. ऋषी-मुर्तींचा मेळा असतो आणि योग, ध्यान, प्रवचन अशा कार्यक्रमांमुळे संपूर्ण वातावरण भक्तिमय होते. महाकुंभाच्या उत्सवादरम्यान, अनेक प्रमुख संत, राजकारणी आणि देश-विदेशातील सेलिब्रिटी संगमात स्नान करतात. हा उत्सव केवळ धार्मिक दृष्टिकोनापुरता मर्यादित नसून सामाजिक, सांस्कृतिक आणि आर्थिक दृष्टिकोनातूनही त्याला खूप महत्त्व आहे. महाकुंभ २०२५ हा केवळ धार्मिक मेळा नाही तर भारतीय संस्कृती, परंपरा आणि आधुनिकतेचा संगम असलेला उत्सव आहे. तो आयोजित करण्यात येणारा खर्च, विस्तृत मांडणी आणि त्याच्याशी निगडित आर्थिक घडामोडी यामुळे हा एक विलक्षण कार्यक्रम बनतो. भारत आपला सांस्कृतिक वारसा कसा जिवंत ठेवतो आणि त्याला आधुनिकतेची जोड देऊन नव्या रूपात कसा सादर करतो, याचे जगाला औत्सुक्य आहे. हा महाकुंभ केवळ भाविकांनाच नाही तर जगाला संदेश देणारा आहे.

आहे. सध्या जीडीपीच्या १५ टक्क्यांपेक्षा कमी कर जमा करणाऱ्या देशांमध्ये महसूल संकलन वाढवण्याची गरज आहे. कर आकारणीचा हा स्तर राज्याला व्यवहार्य बनवण्यासाठी आणि विकासाच्या मार्गावर आणण्यासाठी एक महत्त्वाचा टिपिंग पॉइंट आहे. करप्रणाली न्याय्य आहे, याची खात्री करून सरकारांनी महसूल जमा करणे, शाश्वत वाढ आणि अनुपालन खर्च कमी करणे यासारख्या उद्दिष्टांमध्ये संतुलन राखणे आवश्यक आहे.

कर आणि करेतर उत्पन्न वाढवून सार्वजनिक खर्च भागवणे आवश्यकच असते. आर्थिक मंदी वा कोरोनासारखी संकटे असोत, त्या काळात सरकारी महसूल घटतो, म्हणूनच तर कोरोनाच्या काळात हे गुणोत्तर भारतात दहा टक्यांपर्यंत खाली आले होते. प्रगत देशांमध्ये प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष करांचे प्रमाण अनुक्रमे ६५ टक्के आणि ३५ टक्के असे असते, तर भारतात ते आहे, अनुक्रमे ४८ टक्के आणि ५२ टक्के. याचा अर्थ भारतात तुलनेने सधन आणि उच्च मध्यमवर्गीय गटावर कमी भार असून गोरगरीब आणि निम्न मध्यमवर्गीयांवर अधिक भार आहे. गरिबांवर कमी भार आणि श्रीमंतांवर जास्त भार, हेच आर्थिक न्यायाचे तत्त्व असते. आर्थिक विषमता कमी करून अर्थव्यवस्था समतेच्या दिशेने नेण्यासाठी प्रत्यक्ष कर वाढवणे आणि अप्रत्यक्ष कर कमी करणे, हा खरा उपाय आहे. भारतातील ८३ टक्के लोक हे असंघटित किंवा अनौपचारिक क्षेत्रात काम करतात. ते प्रत्यक्ष करांच्या कक्षेत येतच नाहीत. भारतात जेमतेम तीन टक्के लोक कर भरतात. भारताच्या एकूण उत्पन्नात खालच्या ५० टक्के लोकांचा वाटा फक्त १५ टक्के आहे. यावरून देशात आर्थिक विषमता किती टोकाची आहे, हे लक्षात येते. बेहिशेबी व्यवहार, हवाला, काळा पैसा अशा मार्गाने विशिष्ट वर्ग प्रचंड श्रीमंत होत आहे. उलट वाढत्या महागाईमुळे गरिबांचा खिसा रिता होत आहे. भारतात सरासरी २० मतदारांमागे एक

मतदार कर भरणारा असतो. हे प्रमाण नक्कीच वाढू शकते. कर दर वाढवून उत्पन्न वाढवण्यापेक्षा करप्रणालीत सुगमता आणणे, संगणकीकृत पद्धतींचा वापर वाढवणे आणि करदात्यांवर अधिक विश्वास टाकणे, आवश्यक आहे; मात्र अजूनही लाचखोरी आणि भ्रष्टाचाराची कीड नष्ट झालेली नाही. त्यासाठी ठोस प्रयत्न करण्याची गरज आहे. पूर्वीच्या काळात सर्वसामान्य करदात्यांना कर अधिकाऱ्यांच्या सत्तावणुकीला सामोरे जावे लागत असे. तंत्रज्ञानामुळे हे प्रमाण कमी झाले असून स्वतःदेखील रिटर्न भरणे सोपे झाले आहे; मात्र प्रत्यक्ष करांच्या कक्षेत जास्तीत जास्त करदाते येतील, हे बघणे आवश्यक असून प्रत्यक्ष करमहसूल जेवढा वाढेल, तेवढा देशाच्या अर्थव्यवस्थेला त्याचा उपयोग होऊन, विकासासाठी तो पैसा खर्च करता येईल.

डोनाल्ड ट्रम्प येत्या काही दिवसांत पुन्हा एकदा अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष बनणार आहेत. आपल्या निवडणुकीच्या प्रचारांत त्यांनी देशाला पुन्हा महान बनवण्याचे आश्वासन दिले; पण देशाचे वाढते कर्ज यामध्ये सर्वात मोठा अडथळा आहे. २०२५ हे वर्ष अमेरिकन अर्थव्यवस्थेसाठी वाईट काळ घेऊन येऊ शकते. कारण जगातील सर्वात मोठी अर्थव्यवस्था मंदीत जाण्याचा धोका आहे. वाढते कर्ज आणि बाजारातील असमतोलामुळे अमेरिकन अर्थव्यवस्थेत मंदी येण्याची शक्यता बळावली असून ‘स्मॉलकेस’ या एक अग्रगण्य गुंतवणूक धोरण मंचाने केलेला एक अभ्यास अमेरिकनांची झोप उडवणारा आहे. या संस्थेने अमेरिकेच्या अर्थव्यवस्थेबद्दल चिंता व्यक्त केली आहे. ‘स्मॉलकेस’च्या अभ्यासानुसार, सतत वाढणारे कर्ज आणि बाजारातील असंतुलन यामुळे अमेरिकेची अर्थव्यवस्था मंदीच्या गर्तेत सापडू शकते. रोखे, बिटकोइन्स, कर्ज गुंतवणूक आणि स्टॉक्समध्ये ज्या प्रकारची वाढ दिसून आली, ती कोरोनाच्या काळातील टाळेबंदीदरम्यान दिसलेल्या वेडेपणाचे प्रतिबिंब आहे. अमेरिकेच्या अर्थव्यवस्थेला मंदीचा धोका असताना सोने आणि चांदीमधील गुंतवणूक सर्वात सुरक्षित गुंतवणूक म्हणून उदयास आली आहे. अमेरिकेच्या सरकारचे कर्ज ३६ ट्रिलियन डॉलर्सच्या पुढे गेले आहे. जगातील सर्वात मोठ्या अर्थव्यवस्थेवर भारताच्या दहापट कर्ज आहे. कर्जावरील व्याजाची परतफेड करण्यासाठी खर्च होणारा पैसा देशाच्या संरक्षण आणि आरोग्य बजेटपेक्षा जास्त आहे. आता फक्त सामाजिक सुरक्षा बजेट व्याजाच्या रकमेपेक्षा जास्त असून हीच परिस्थिती कायम राहिल्यास पुढील तीन वर्षांत अमेरिकन

कोविड काळातही सोने आणि चांदीने उत्कृष्ट परतावा दिला होता. गेल्या ३१६ दिवसांत अमेरिकेच्या कर्जात ६.३ अब्ज डॉलर्स म्हणजेच सुमारे ५३१ अब्ज ९४ कोटी ८५ लाख ७८ हजार ४९० रुपये दररोज वाढ झाली आहे. याचा अर्थ प्रत्येक अमेरिकन नागरिकावर एक ६लाख आठ हजार डॉलरचे कर्ज आहे. कोरोना सुरू झाल्यापासून अमेरिकेचे कर्ज सुमारे १६ ट्रिलियन डॉलरने वाढले आहे. अमेरिकेच्या इतिहासात सरकारला इतके कर्ज घ्यावे लागण्याची ही पहिलीच वेळ आहे.

सरकारचे सर्वात मोठे दायित्व हे व्याज असेल. या अभ्यासानुसार, अनेक आर्थिक निर्देशकांनी अमेरिकेत मंदीच्या शक्यतेबद्दल चिंता व्यक्त केली आहे. २०१० नंतर प्रथमच क्रेडिट कार्ड पेमेंट विलंब चार टक्क्यांपेक्षा जास्त असेल. वाढत्या आर्थिक संकटाच्या दबावामुळे ग्राहकांचा खर्च कमी झाला आहे. हे संकेत आर्थिक चढउतार खूप जास्त असल्याचे निदर्शक आहेत. मंदीच्या काळात सोन्याच्या गुंतवणुकीने शंभर टक्के तर, चांदीच्या गुंतवणुकीने ३०० टक्के परतावा दिला आहे. १९७३-७५, १९९९-२००० आणि २००८-०९ तसेच

गेल्या २४ वर्षांत अमेरिकेचे कर्ज सहा पटीने वाढले आहे. २००० मध्ये अमेरिकेवर ५.७ ट्रिलियन डॉलर्सचे कर्ज होते. २०१० मध्ये ते १२.३ ट्रिलियन डॉलर आणि २०२० मध्ये २३.२ ट्रिलियन डॉलर होते. अमेरिकन कॉंग्रेसच्या बजेट दस्तावेजानुसार, पुढील दशकापर्यंत देशाचे कर्ज ५४ ट्रिलियन डॉलरपर्यंत पोहोचण्याचा अंदाज आहे. देशाचे कर्ज जीडीपीच्या १२५ टक्के आहे. अमेरिकेला दररोज १.८ अब्ज डॉलर्सपेक्षा जास्त व्याज भरावे लागत आहे. सरकारचे उत्पन्न घटत असून खर्च वाढल्याचे स्पष्ट झाले आहे. कर्ज धोकादायक पातळीवर पोहोचले आहे. देशाच्या अर्थव्यवस्थेसाठी आणि राष्ट्रीय सुरक्षेच्या दृष्टीने ही चांगली बाब नाही. अमेरिकेचे कर्ज व जीडीपी गुणोत्तर पुढील काही वर्षांत २०० टक्क्यांपर्यंत पोहोचू शकते. म्हणजे देशाचे कर्ज अर्थव्यवस्थेच्या दुप्पट होईल. असे झाले तर कर्ज फ ंडताच अमेरिकेची अर्थव्यवस्था कोलमडून पडेल. यामुळे सरकारला संशोधन आणि विकास, पायाभूत सुविधा आणि शिक्षणावर होणाऱ्या एकूण खर्चापेक्षा व्याज भरण्यासाठी जास्त पैसा खर्च करावा लागणार आहे. देशाची अर्थव्यवस्था सुस्थितीत असताना अमेरिकेचे

संकटात अमेरिका

जबरठ्यावर पोहोचली होती आणि ही परिस्थिती पुन्हा एकदा निर्माण होत आहे. अमेरिकेत वाढत्या खर्चाला आळा घालण्यासाठी सरकारी नोकऱ्यांमध्ये मोठी कपात होऊ शकते. ट्रम्प यांनी सरकारी खर्चात कपात करण्यासाठी आणि सरकारी कार्यक्षमता वाढवण्यासाठी सरकारी कार्यक्षमता विभाग हा नवीन विभाग तयार करण्याची घोषणा केली आहे. त्याची कमान जगातील सर्वात श्रीमंत एलॉन मस्क आणि विवेक रामास्वामी यांना देण्यात आली आहे. ट्रम्प यांचा प्रचार करताना मस्क यांनी सरकारच्या बजेटमधील अब्जावधी डॉलर्स वाचवू शकतात, असे म्हंटले होते. त्यांनी सरकारी खर्चात कपात करण्याची भाषा केली आहे. यामध्ये सार्वजनिक प्रसारण आणि गर्भपात हक्क गटांना दिलेले पैसे समाविष्ट आहेत.

परामर्श
अजय तिवारी

एकीकडे ही स्थिती असताना अमेरिकेत दहशतवाद पुन्हा डोके वर काढतो, की काय असे नववर्षाच्या आनंदोत्सवातील घटनेवरून वाटायला लागले आहे. एक भरघाव ट्रक गर्दीत घुसवून अनेकाना चिरडण्यात आले. त्यात दहा जणांचा मृत्यू झाला असून, ३० हून अधिक जण जखमी झाले आहेत. ही घटना मध्यरात्री सव्वाबारा वाजण्याच्या सुमारास बोर्बन स्ट्रीट आणि इबरविले स्ट्रेश्वर येथे घडली. हे कॉम्प्लेक्स नाईट लाईफसाठी प्रसिद्ध आहे. ट्रकचालकाने गर्दीवर गोळीबार केला. न्यू ऑर्लिन्स पोलिसांनी संशयितावर गोळीबार केला. स्थानिक पोलिस अधिकारी अपघात आणि गोळीबाराच्या घटनेचा तपास करत आहेत. सध्या तिथे आपत्कालीन सेवा दल नैनात आहे. पोलिसांकडून महत्त्वाचे पुरावे गोळा केले जात आहेत. संशयित आरोपीबाबत अद्याप कोणतीही माहिती समोर आलेली नाही. अपघात आणि गोळीबारानंतर परिसरातील सुरक्षा वाढवण्यात आलेली आहे. अमेरिकन गुप्तचर

संस्थेच्या नाकावर टिचून हा प्रकार झाला असून, दहशतवाद्यांनी तो केला असण्याची शक्यता आहे.

तिसरी घटनाही अशीच चिंता वाटायला लावणारी आहे. चीनच्या हॅकर्सनी अमेरिकेची सायबर सुरक्षा भेदली आहे. ट्रेझरी विभागाच्या संगणक सुरक्षेचा या महिन्यात भंग झाला. अमेरिकेच्या ट्रेझरी विभागाने ही मोठी घटना असल्याचे सांगत चीनी हॅकर्सनी डॉक्युमेंट्सची चोरी केली असल्याचे म्हंटले आहे. अमेरिकेतील खासदारांना पाठवलेल्या एका पत्रानुसार, हा सुरक्षेचा भंग एका थर्ड पार्टी सायबर सुरक्षा सेवा देणाऱ्या ‘बियॉन्ड ट्रस्ट’च्या माध्यमातून झाला आहे. हॅकर्स ‘बियॉन्ड ट्रस्ट’द्वारे वापरण्यात येत असलेल्या एक महत्वपूर्ण सुरक्षेपर्यंत पोहोचले. तिथे त्यांना अवर्गीकृत दस्तাবেजांचा अॅक्सेस मिळाला. या पत्रानुसार, हॅकर्सनी ट्रेझरी डिपार्टमेंटल ऑफिसस (डीओएस) यूजर्सच्या तांत्रिक साहाय्य प्रदान करण्यासाठी वापरल्या जाणाऱ्या क्लाउड आधारित सेवेमध्ये प्रवेश करण्यासाठी वेंडरद्वारे वापरल्या जाणाऱ्या कीमध्ये प्रवेश मिळवला. या कीमध्ये प्रवेश केल्याने हॅकर्सला सेवेची सुरक्षा ओव्हरराइड करता आली. त्यांनी काही ट्रेझरी डिओ यूजर्सच्या वर्कस्टेशनमध्ये दूरस्थपणे प्रवेश केला आणि काही अवर्गीकृत दस्तাবেजांचा अॅक्सेस मिळवला. ‘यूएस सायबर सिक्युरिटी अँड इन्फ्रास्ट्रक्चर सिक्युरिटी एजन्सी’

आणि ‘एफबीआय’ च्या सहकार्याने हॅकच्या परिणामांचे मूल्यांकन करत आहेत. जॉर्जियाच्या जॉन्स क्रीक येथील असलेल्या ‘बियॉन्ड ट्रस्ट’च्या प्रवक्त्याच्या म्हणण्यानुसार, कंपनीला डिसेंबर २०२४ च्या सुरवातीस एक सुरक्षेची संबंधित घटना निदर्शनास आली होती. त्यावर उपाययोजना करण्यात आली. त्यात ‘रिमोट सपोर्ट प्रॉडक्ट’चा समावेश आहे. ‘बियॉन्ड ट्रस्ट’ने मर्यादित संख्येने सहभागी असलेल्या ग्राहकांना सूचित केले. ट्रेझरी अधिकाऱ्यांनी हॅकिंगच्या घटनेबाबत अधिक तपशील दिलेला नाही. वॉशिंग्टनमधील चीनच्या दूतावासाच्या प्रवक्त्याने मात्र हॅकिंगचा दावा फेटाळून लावला असला, तरी पूर्वानुभव लक्षात घेता चीन काय करू शकतो, याची झलक त्याने ट्रम्प यांना सत्तेवर येण्याअगोदर दाखवली आहे.

माजी पंतप्रधान, ख्यातकीर्त अर्थतज्ज्ञ डॉ. मनमोहन सिंग यांचे निधन ही भारताची फार मोठी हानी करून गेलेली दुर्दैवी घटना म्हणावी लागेल. स्वातंत्र्योत्तर भारतामधील आर्थिक व्यवस्थापनातील एक सर्वांगीण आणि परिपक्व अर्थप्रशासक असणारे हे एक महनीय व्यक्तिमत्त्व होते. अर्थकारणाशी संबंधित महत्त्वपूर्ण असणारी सगळी धोरणात्मक पदे त्यांनी भूषवली होती. देश त्यांचे नेहमीच स्मरण करेल.

देशाने महत्त्वाचा मोहरा गमावला!

डॉ. मनमोहन सिंग यांचे निधन हा आपल्याला बसलेला फार मोठा धक्का आहे. त्यांची प्रदीर्घ कारकीर्द देशाला एका आश्वासक वळणावर घेऊन गेली, असे आपण खात्रीपूर्वक म्हणू शकतो. त्यांच्या कारकीर्दीचे दोन टप्पे केले तर पी.व्ही. नरसिंह राव यांच्या काळातील त्यांची कारकीर्द आणि भारताचे पंतप्रधान म्हणून त्यांनी केलेले काम यात बरीच महत्त्वपूर्व वैशिष्ट्ये बघायला मिळतील. मात्र मला जाणवणारे महत्त्वपूर्ण वैशिष्ट्य सांगायचे तर सिंग हे स्वातंत्र्योत्तर भारतामधील आर्थिक व्यवस्थापनातील एक सर्वांगीण आणि परिपक्व अर्थप्रशासक होते. इथे आपण हेदेखील लक्षात घ्यायला हवे की त्यांनी अर्थकारणाशी संबंधित महत्त्वपूर्ण असणारी सगळी धोरणात्मक पदे भूषवली होती. पण आधी वाणिज्य मंत्रालयामध्ये (मिनिस्ट्री ऑफ कॉमर्स) आर्थिक सल्लागार होते. त्यानंतर पंतप्रधानांचे आर्थिक सल्लागार, रिझर्व्ह बँकेचे गव्हर्नर, केंद्रीय अर्थसचीव, त्यानंतर केंद्रीय नियोजन आयोगाचे उपाध्यक्ष, अर्थमंत्री, युनायटेड नेशन्सच्या ट्रेडमध्ये भारताचे प्रतिनिधी, साऊथ कमिश्नचे सेक्रेटरी अशी नानाविध पदे भूषवणाऱ्या मनमोहन सिंग यांची कारकीर्द मात्र अध्यापनापासून सुरू झाली होती. खरे तर हीच एक दुर्मिळ बाब आहे. कारण अध्यापनाचे काम करणाऱ्यांची विचार

करण्याची पद्धत थोडी वेगळी असते. असे असतानाही सिंग यांनी अर्थप्रशासक म्हणूनही सगळी पदे भूषवून सर्वोत्तम कामगिरी करावी हे विलक्षण आहे. अर्थातच या सगळ्यामधून त्यांच्याकडे प्रचंड अनुभव होता. आता तो खचितच कोणाकडे बघायला मिळेल. या अनुभवानेच त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाला प्रगल्भ आणि सर्वांगीण विचारांची चौकट दिली होती ज्याचा लाभ संपूर्ण देशाला झाला. इथे पी.रंगराजन रिझर्व्ह बँकेचे गव्हर्नर असल्याचा काळ स्मरतो. पूर्वी राज्यांची तूट वाढली की ते रिझर्व्ह बँकेकडून कर्ज घ्यायचे. मात्र याला काहीतरी मर्यादा असणे आवश्यक होते. हे लक्षात घेत उत्तम अर्थप्रशासक असणाऱ्या डॉ. मनमोहन सिंग आणि रंगराजन या दोघांनी एक महत्त्वपूर्ण सुधारणा केली. त्यानुसार उत्पन्नाच्या विशिष्ट टक्केवारीइतकीच उच्चल राज्यांना घेता येण्याची तरतूद करण्यात आले जे पुढे धोरणात्मकदृष्ट्या अत्यंत महत्त्वाचे पाऊल उरले कारण यामुळे आपोआपच राज्यसरकारांच्या वित्तीय व्यवस्थापनाला शिस्त लागली. खर्च करताना हात सैल सोडायचा आणि रिझर्व्ह बँकेकडून हवे तेवढे कर्ज घेऊन नंतर खड्डे भरत राहण्याची चुकीची पद्धत यामुळे बंद झाली. डॉ. मनमोहन सिंग यांच्या काळात अनेक महत्त्वपूर्ण योजना राबवल्या गेल्या. त्यातील पहिली महत्त्वपूर्ण अशी महात्मा गांधी राष्ट्रीय ग्रामीण रोजगार हमी योजना होती. त्यानंतरचा अन्न सुरक्षा कायदाही अत्यंत महत्त्वाचा होता आणि जवाहरलाल अर्बन रिन्युअल मिशनचेही वेगळे वैशिष्ट्य होते. या सगळ्या योजनांच्या

विशेष
अभय टिळक
अर्थतज्ज्ञ

ही राजकीय नियुक्ती होऊ नये, असे अनेकांचे मत होते. प्रश्न बिकट बनण्याचे एक कारण असेही होते की, तेव्हा आपल्याकडे केवळ तीन आठवड्यांची आयात भागवता येईल एवढेच परकीय चलन उचलव्य होते. तातडीने पावले उचलणे गरजेचे होते. त्यातही परकीय चलनासाठी कर्ज घेणे आणि पूर्वी जागतिक बँकेसारख्या

डॉ. मनमोहन सिंग हे खऱ्या अर्थाने भारताचे भाग्यविधाते...

कारण त्यांनी सुरू केलेल्या आर्थिक सुधारणांमुळे देशात फार मोठ्या प्रमाणात परिवर्तन घडून आले. आज भारतीय अर्थव्यवस्था जगातील चौथी अर्थव्यवस्था म्हणून मान्यताप्राप्त झालेली आहे. पंतप्रधान म्हणून त्यांनी सुरू केलेल्या ‘मनरेगा’ आणि अन्न सुरक्षा योजना या देशातील गरिबी हटवण्याच्या प्रक्रियेतील महत्त्वाच्या योजना होत्या. त्यांनी केलेला अन्न सुरक्षा करार एक मैलाचा दगड म्हाणावा लागेल. राजकारणात चांगला मनुष्य आल्यानंतर किती सकारात्मक बदल होऊ शकतात, याचे डॉ. सिंग हे उत्तम उदाहरण होते. त्यानंतरच्या काळामध्ये भ्रष्ट राजकारणामुळे त्यांना अनेक अडचणींना तोंड द्यावे लागले. पण तरीही गेल्या ३०-३५ वर्षांच्या इतिहासामध्ये ते भारतातील सर्वात नेते होते, ही गोष्ट आपल्याला अमान्य करता येणार नाही कारण त्यांनी कोट्यवधी भारतीयांच्या जीवनात बदल घडवून आणला. मनमोहन सिंग यांनी प्रथम अर्थमंत्री म्हणून आणि नंतर पंतप्रधान म्हणून वेगाने आर्थिक सुधारणा घडवून आणल्या. त्यांच्या

– डॉ. अशोक चौसाळकर

विरोधकांनाही या सुधारणा पुढे राबवायला लागल्या. स्वतः लोकप्रिय पुढारी नसतानाही भारतीय राजकारणाचे स्वरूप योग्यरित्या समजून घेऊन यशस्वीपणे हाताळणी करण्यामध्ये त्यांना चांगले यश मिळाले. कॉंग्रेसच्या अंतर्गत राजकारणामुळे आणि काही नेत्यांनी विचारसरणीचा मुद्दा पुढे आणल्यामुळे सिंग यांच्यापुढे अनेक अडचणी आल्या. म्हणूनच अभिप्रेत असणाऱ्या सगळ्या सुधारणा ते राबवू शकले नाहीत. पण सिंग यांनी भारतीय लोकशाहीच्या परंपरा समृद्ध केल्या, स्वायत्त संस्थांच्या स्वातंत्र्याची बूज राखली आणि संघर्षात्मक राजकारण असतानाही संसदेची प्रतिष्ठादेखील ढळू दिली नाही. हे त्यांचे मोठे यश होते.

वित्तसंस्थांकडून घेतलेल्या कर्जाची थकबाकी न होऊ देणे आत्यंतिक गरजेचे होते. कारण कर्जाच्या परतफेडीचा हप्तता दिला नसता तर आपल्यावर थकबाकीदार असल्याचा शिक्का लागला असता. त्यामुळेच सरकारची प्राथमिकता जागतिक बँकेकडून पटकन कर्ज घेण्यास होती. यामागने परदेशी धनकांचा हप्तता भरायचा आणि थकबाकीदाराची नामुष्की टाळायची हाच विचार होता. पण यासाठी आंतरराष्ट्रीय नाणेनिधी वा जागतिक बँक अशा जागतिक वित्तसंस्थांमध्ये प्रतिमा चांगली असणाऱ्या, वैश्विक पातळीवर आदर असणाऱ्या अर्थतज्ज्ञाची गरज होती. अशी चर्चा सुरू होताच पुढे आलेले पहिले नाव आय.जी.पटेल यांचे होते. त्यावेळी ते लंडन ‘स्कूल ऑफ इकोनॉमिक्स’मध्ये अध्यक्ष म्हणून कार्यरत होते. मात्र यासंबंधीचा प्रस्ताव दिल्यानंतर त्यांनी आपली असमर्थता दाखवली. त्यानंतर डॉ. मनमोहन सिंग यांचे नाव पुढे आले. थोडक्यात त्यांची नियुक्ती होण्यामागे उत्तम अर्थतज्ज्ञ, अर्थप्रशासकीय पातळीवरील सगळी महत्त्वाची पदे भूषवल्याचा अनुभव आणि देशी अर्थकारणाची अत्यंत बारकाईने असणारी जाण हे मुद्दे महत्त्वाचे होते. आंतरराष्ट्रीय स्तरावर आणि आंतरराष्ट्रीय वित्तसंस्थांमध्ये त्यांच्या नावाला प्रतिष्ठा होती. त्यांच्यातील या सगळ्या गुणवैशिष्ट्यांचा देशाला उपयोग झाला आणि मोठ्या आर्थिक संकटातून आपण बाहेर येऊ शकलो. डॉ. मनमोहन सिंग यांच्याविषयी बोलण्यासारखे असे अनेक मुद्दे आहेत. अपूर्व योगदानासाठी देश नेहमीच त्यांचा ऋणी राहील. विनम्र आदरांजली.

अग्नी फायर ब्रिगेडच्या शौर्याची ज्वलंत कहाणी

आपल्याकडे फायर ब्रिगेडच्या कामाचे कौतुक झाल्याची उदाहरणे कमीच आहेत. या दलातील जवानांच्या शौर्याला फारसे महत्त्व दिले जात नाही. आग लागल्याची बातमी होते; पण ती कोणी, कशी आटोक्यात आणली, त्यांनी शौर्याने किती जणांचे प्राण कसे वाचवले, या विषयीच्या बातम्या ब्रेकिंग मानल्या जात नाहीत.

आग कोणाच्या हलगर्जीमुळे लागली, याचा तपास झाला, तरी त्याचा गवगवा होत नाही. शौर्य पदकांच्या बाबतीतही अनेकदा फायर ब्रिगेडच्या जवानांकडे दुय्यमपणे पाहिले जाते. आगीशी निरंतर खेळ सुरू असला, तरी फायर ब्रिगेडच्या कर्मचाऱ्यांना प्रोत्साहन मिळत नाही, त्यांचे कौतुक होत नाही. अशा अनेक ज्वलंत प्रश्नांचा वेध घेणारा अग्नी हा सिनेमा नुकताच प्रॉड्यूसर रिलीज झाला आहे.

सिनेमासाठी उत्तम विषय निवडल्यावर पुढची पायरी असते पटकथा लेखनाची. अशा विषयावर पटकथा लिहितांना त्यातील बारकावे प्रेक्षकांना सांगण्यापूर्वी लेखकाला त्याचा अभ्यास करावा लागतो. आवेश न आणता हा अभ्यास दाखवण्यात पटकथा लिहिण्याचे कौशल्य असते.

तांत्रिक बाबींची माहिती प्रेक्षकांपर्यंत पोहोचवताना त्यात थोडा झुमारी असावा लागतो, अन्यथा तो सिनेमाऐवजी डॉक्युमेंटरी होण्याचा धोका असतो. पण, हिंदी सिनेमांमध्ये अशा झुमेबाजीवर इतका भर दिला जातो,

तितका मूळ विषयाचा अभ्यास दुर्लक्षित राहतो आणि तिथेच हे सिनेमे फसतात. चार घटकांची करमणूक हे सूत्र सिनेमा थिएटरमध्ये चालण्यासाठी वापरले जाते, पण ओटीटीच्या प्रेक्षकांना कंटेन्ट मिळाला नाही, तर ते रिमोटचा वापर करतात. राहुल दोलकिया आणि विजय मोर्य यांनी फायर ब्रिगेड कर्मचाऱ्यांचे कार्य समोर आणताना, नायक-खलनायक अशा पद्धतीने मांडणी करून अग्नीची पटकथा सस्पेन्स थ्रिलर केली आहे. खलनायकाची भूमिका संबंधित कलाकाराने उत्तम केली असली, तरी ते पात्र हिंदी सिनेमाप्रमाणे मासलेवाईक झाले आहे.

स्वतःची बाजू प्रेक्षकांना सांगण्याची संधी खलनायकाला दिली आहे. आग लागली असताना खलनायक स्वतःच, आपण हा गुहा का करतो आहे, हे वेळ काढून सांगत राहतो, हा प्रसंग फिल्मी झाला आहे. अशा गोष्टीमुळे अग्नी हा एरवी सर्वसाधारण सिनेमा झाला असता, पण कलाकारांची निवड उत्तमपणे केल्याने तो एकदा तरी बघावा असा झाला आहे. प्रतीक गांधीने साकारलेला फायर ब्रिगेड अधिकारी आणि दिव्येन्दु शर्मांचा पोलिस अधिकारी त्या दोन पात्रांमधील हेवेदावे प्रसंग पेरल्यामुळे प्रेक्षणीय ठरले आहेत. अर्थात, या सिनेमाचा बराचसा भाग फायर ब्रिगेडच्या शौर्यापेक्षा फायर ब्रिगेड विरुद्ध पोलिस अशा नाट्याने तापला आहे.

प्रतीक गांधीने स्कॅम या वेब सिरीजमध्ये उत्तम

काम केले होते. प्यार का पंचनामा, मिझापूर अशा अनेक कलाकृतीमधून दिव्येन्दुने लक्षणीय अभिनय केला आहे. सई ताम्हणकरने फायर ब्रिगेड अधिकाऱ्याच्या पत्नीची भूमिका साकारताना केलेला संयत अभिनय आवर्जून बघावा असा आहे.

मोजके संवाद, पण उत्तम रिअॅक्शनमधून तिने अभिनयाचे लाजवाब दर्शन घडवले आहे. अग्नी हा मुंबई फायर ब्रिगेड संबंधित असल्यामुळे सिनेमातील संवाद हिंदी-मराठी आहेत. बरेच कलाकारही मराठी आहेत.

जितेंद्र जोशीने न मटणारी भूमिका चांगली साकारली आहे. सखी गोखले, अनंत जोग यांच्या भूमिका उत्तम. संयमी खेरला उत्तम सिनेमांमध्ये जास्त फुटेजच्या भूमिका मिळतात. पण, त्यातील वैविध्य दाखवण्याची संधी तिने इथे वाया घालवल्याचे जाणवते.

राहुल दोलकियांनी दिग्दर्शन करताना कथेतला झुमा पुढे आणला आणि फायर ब्रिगेडचा प्रश्न मागे पडला आहे. परझानियासारख्या दर्जेदार सिनेमाच्या दिग्दर्शकाने रईससारख्या चित्रपटांचा मार्ग स्वीकारावा, हे जरा खटकते.

प्रॉडक्शन डिझाइनमध्ये आणखी चांगले काम व्हायला हवे होते. आगीचे सर्वच प्रसंग व्हीएफएक्स तंत्रज्ञान वापरून दाखवले आहेत. त्यामुळे त्यात एक प्रकारचा कृत्रिमपणा आणि भडकपणा जाणवतो.

पोलिसांच्या रुपातील नायक आगीच्या ज्वाळातून हेल्मेट आणि सुरक्षा साधनांशिवाय सुखरूप चालतो, पळतो, त्याला किरकोळ खरचटते, पण जराही भाजत नाही!

बऱ्याच वेळा फायर ब्रिगेडचे कर्मचारी, विशेषतः प्रमुख कलाकार डोक्यावर हेल्मेट न घालता खुलेपणाने आगीतून जाता-येताना दाखवले आहेत. अशा गोष्टी या प्रकारच्या कथा विषयासाठी सर्वथा गैर आहेत.

भारतात २०२२ मध्ये पहिल्या महिला फायर ब्रिगेडची नेमणूक केली गेली. पण, ही कथा महिलांशिवाय कशी पुढे सरकणार, असा प्रश्न सिनेमा तयार करणाऱ्यांना पडला असावा. त्यामुळे अग्नीच्या फायर ब्रिगेडमध्ये एक नायिकाही आहे आणि याच टीममध्ये तिचे प्रेम प्रकरण रंगले आहे. म्हणून मग त्या दोघांचे एक गाणे ओघाने आलेच! त्यासाठी जागी बदन में ज्वाला.. किंवा आग हैं लगी हुई.. अशी जुनी गाणी रिमिक्स करून न वापरल्याबद्दल निर्माता-दिग्दर्शकांचे आभारच मानायला हवे!

■ ■ ■

बॉलिवूड सेलिब्रिटी आपल्या नातेसंबंधांबाबत कधीच स्पष्टपणे बोलत नाहीत. तब्बू आणि नागार्जुनने देखील असच केलं. मात्र दोघांच्या प्रेमसंबंधांची जोरदार चर्चा झाली. प्रेमसंबंधांमुळे दोघांही चांगलेच चर्चेत आले.

नागार्जुनने आधीच लग्न केलं होतं. मात्र अर्स असताना देखील दोघ एकमेकांच्या प्रेमात पडले. अनेक वर्ष त्यांनी एकमेकांची साथ दिली. त्यानंतर ते वेगळे झाले. मात्र त्यानंतर अभिनेत्री तब्बून कोणासोबतच लग्न केलं नाही, सिंगल राहणच तीने पसंत केलं. नागार्जुनच नाही तर नागार्जुनची दुसरी पत्नी अमला

आणि तब्बू देखील एकमेकांच्या चांगल्या मैत्रीणी आहेत. नागार्जुन जेव्हा 21 वर्षांचा होता तेव्हापासून तब्बू आणि नागार्जुनची ओळख होती. निम्ने पेल्लाडता या चित्रपटाच्या सेटवर त्यांची पहिल्यांदा ओळख झाली. त्यानंतर हळूहळू ओळखीचं रुपांतर प्रेमात झालं.

दोन अफेअर, 90 वर्ष रिलेशनशिप; तरीही तब्बू सिंगलच

शालिनी पासीने अलीकडेच तिच्या वैयक्तिक आयुष्याबाबत अनेक खुलासे केले आहेत. लवकरच लग्न करणार असल्याचेही तिने सांगितले. शाहरुख खान आणि गौरी खानबद्दल शालिनी म्हणाली, माझे लग्न खूप कमी वयात झाले आणि त्यावेळी गौरीने मला खूप साथ दिली.

शालिनी पासी यांनी मोजो स्टोरीमध्ये बरखा दत्तशी बोलताना सांगितले की, शाहरुख खान आणि गौरी खान तिचे फॉमिली फ्रेंड आहेत. शालिनीचे पती संजय पासी आणि शाहरुख खान शाळेच्या काळापासूनचे मित्र आहेत.

ती म्हणाली, संजय नात्यांमध्ये खूप चांगला आहे, तर मला स्वतःहून जगायला आवडते. मी खूप मूडी आहे. संजय लोकांशी संपर्क करण्यात माहीर आहे, तर मी तशी नाही. मी प्रत्येकासाठी 100% उपलब्ध आहे, परंतु हे सर्व माझ्या मुंडवर अवलंबून आहे.

शालिनी पासी पुढे म्हणाल्या, 'शाहरुख खान आणि गौरीच्या बाबतीत असे नाही. ते दिल्लीचे आहेत, ज्यांनी मुंबईत खूप नाव कमावले आहे. तरीही ते दोघेही त्यांच्या सर्व मित्रांच्या संपर्कात आहेत जे खूप चांगले आहे. गौरीने मला कायम

साथ दिली आहे. माझे लग्न अगदी लहान वयात झाले आणि गौरी नेहमी तिचे उदाहरण देऊन मला समजावून सांगायची. माझ्यासाठी ही खूप मोठी गोष्ट होती. मला माहिती होते की मी तिच्यावर विश्वास ठेवू शकते.

शालिनी पासी जेव्हापासून नेफ्टिक्सच्या फॅब्युलस लाइव्हस व्हर्सेस बॉलिवूड वाइव्हजच्या तिसऱ्या

तब्बू आणि नागार्जुनमधील मैत्रीबाबत नागार्जुनची दुसरी पत्नी अमलाने टाइम्स ऑफ इंडियाला दिलेल्या मुलाखतीमध्ये म्हटलं होतं की, मला पूर्ण विश्वास आहे की, नागार्जुन माझ्या विश्वासाला कधीही तडा जाऊ देणार नाही. माझ्या घरात काय चाललं आहे? याची चिंता दुसऱ्याला करण्याची आवश्यकता नाही.

तब्बू म्हणाली होती की, मी अजय देवगनमुळेच सिंगल राहिले. तीने हे गंमतीनं म्हटलं होतं. पुढे बोलताना ती म्हणाले की मी अजयला अनेक वर्षांपासून ओळखते.

तब्बूचा चुलत भाऊ समीर हा अजय देवगनचा चांगला मित्र आहे. जो पण तब्बूसोबत बोलेल त्या मुलाला अजय देवगन आणि समीर धमक्या देत होते, अशी ही माहिती समीर आली आहे. तब्बू नागार्जुन व्यतिरिक्त संजय कपूरसोबत देखील सोरियस

रिलेशनशिपमध्ये होती. मात्र तरी देखील ती सिंगल आहे. तीला जेव्हा तिच्या लग्नाबाबत विचारण्यात आलं तेव्हा तीने अजय देवगनचं नाव घेतलं, मात्र हे ती सर्व गंमतीमध्ये बोलत होती. तरी देखील तिच्या या वक्तव्याची चर्चा झाली.

■ ■ ■

वयाच्या २० व्या वर्षी लग्न.. गौरी खानने खूप दिली साथ

सोझनमध्ये पदार्पण करत आहे तेव्हापासून ती चर्चेत आहे. शालिनीने वयाच्या 20 व्या वर्षी बिझनेसमन संजय पासीसोबत लग्न केले होते. वयाच्या 21 व्या वर्षी तिने एका मुलाला जन्म दिला. त्यांचा मुलगा आता 27 वर्षांचा आहे. शालिनीने कमी वयात लग्न करण्याचा निर्णय योग्य ठरवला आहे.

■ ■ ■ ■

अभिनेत्री सोनाली बेंद्रेने तिच्या अभिनयाने आणि तिच्या सौंदर्याने प्रेक्षकांच्या मनावर राज्य केलं. आजही ती अनेकांच्या फेव्हरेट लिस्टमध्ये आहे. सोनालीने नुकताच तिचा ५० वा वाढदिवस साजरा केला. सोनालीने तिच्या आयुष्यातील सर्वात वाईट काळ पाहिला तो म्हणजे तिला झालेलं कॅन्सरचे निदान. याबद्दलचा एक भयानक किस्सा तिने सांगितला होता.

काही वर्षांपूर्वी सोनाली बेंद्रेला कर्करोगाचे निदान झाले. ते दिवस तिच्यासाठी आणि तिच्या कुटुंबासाठी फारच अवघड होते. ती म्हणाली की, जेव्हा हे घडले, तेव्हा मी एक

रिअॅलिटी शो करत होते. आम्ही दर आठवड्याला शूटिंग करत होतो. मला जाणवत होते की माझ्या आत काहीतरी चुकीचं घडतयं. मी जेव्हा डॉक्टरांकडे गेले तेव्हा आम्हाला कळलं की मला कॅन्सर झाला आहे.

सुरुवातीला मला वाटले की फर्स्ट स्टेज असलं पण चाचण्या केल्या असता मला कळले की तो पूर्णपणे माझ्या शरीरात पसरलाय. ही परिस्थिती पाहून माझे डॉक्टर आणि माझ्या नवऱ्याच्या चेहऱ्यावरचा रंगच उडालेला.

२०१८ मध्ये जेव्हा सोनालीच्या कॅन्सरचे

निदान झाले तेव्हा डॉक्टरांनी तिची जगण्याची केवळ ३० टक्केच शक्यता दिली होती. त्यावेळी तिच्यासह तिच्या घरच्यांनाही धक्का बसला होता.

सोनालीने पुढे सांगितले की, मला कॅन्सर झाला आहे हे मी स्वीकारण्यास नकार दिला. मी घरी जाऊन झोपले, पण जेव्हा मला जाग आली तेव्हा काहीही बदलले नव्हते. माझ्या पतीने ताबडतोब निर्णय घेतला आणि दोन दिवसांतच आम्ही परदेशात गेलो.

मी त्याच्याशी बॉन्ड होते कारण माझा मुलगा रणवीर समर कॅम्पसाठी बाहेर गेला होता. मी त्याला म्हणाले होते जरा थांब, मला थोडा वेळ दे. तेव्हा तो म्हणाला की बाकी गोष्टींकडे लक्ष देणं बंद कर, स्वतःकडे लक्ष दे, कारण तुला जीवंत राहायचं आहे.

हे सांगताना सोनाली भावूकही झाली.

सोनाली आता पूर्णपणे बरी झाली आहे.

■ ■

'भारत का वीर पुत्र - महाराणा प्रताप', 'चंद्रगुप्त मौर्य' आणि 'धर्म योद्धा गरूड' सारख्या शोचा भाग असलेला फैजल खानला आता छत्रपती शिवाजी महाराजांची भूमिका साकारण्याची इच्छा आहे.

फैजल म्हणाला की, शिवाजी महाराजांची व्यक्तिरेखा त्यांच्यासाठी खूप खास आहे. हे पूर्ण करणे असलं. भूमिका साकारण्याची इच्छा आहे.

फैजलच्या मते, त्याला नेहमीच ऐतिहासिक भूमिका करायला आवडतात. तो म्हणाला, 'मला ऐतिहासिक व्यक्तिरेखा साकारायला आवडतात. मी महाराणा प्रताप आणि चंद्रगुप्तासारख्या भूमिका केल्या आहेत. मला असे वाटते की मी

बुआजींनी का सोडला द कपिल शर्मा शो?

भनाट कॉमिक टायमिंग आणि पंचलाइन्समुळे प्रसिद्ध असलेल्या अभिनेत्री उपासना सिंग बऱ्याच काळापासून टीव्ही जगतापासून दूर आहेत. गेल्या काही वर्षांपासून त्या गायबच आहेत. आजही प्रेक्षक त्यांना द कपिल शर्मा शोमध्ये मिस करतात.

कॉमेडी नाइट्स विथ कपिलमध्ये त्याने एक आयकॉनिक भूमिका साकारली होती. पण आता सध्या त्या पंजाबी चित्रपटांमध्ये काम करताना दिसत आहेत. त्यांचं स्वतःचं प्रॉडक्शन हाऊसही उघडले आहे. ज्याद्वारे उपासना यांनी आतापर्यंत इंडस्ट्रीत आपले एक विशेष स्थान निर्माण केले आहे.

उपासना सिंह या नुकत्याच सिद्धार्थ काननच्या पॉडकास्टवर आल्या असे शो चांगले समजू शकतो. शिवाजी महाराजांची व्यक्तिरेखा माझ्यासाठी खूप खास असेल. त्यांचे शौर्य आणि दूरदृष्टी आजही आपल्याला प्रेरणा देते.

मला ही संधी मिळाली तर मी मनापासून करेन. ही केवळ भूमिका नसून माझ्यासाठी अभिमानाची बाब असेल. शिवाजी महाराजांची गाथा प्रत्येक भारतीयाच्या हृदयात आहे. त्यांची विचारसरणी समजून घेणे आणि ते पडद्यावर दाखवणे हे माझ्यासाठी आव्हान आणि सन्मान दोन्हीही असेल.

फैजल म्हणाला, 'शिवाजी महाराजांसारखे पात्र हे माझ्या करिअरमधील सर्वात मोठे स्वप्न आहे. त्यांच्या कथा आजही आपल्याला शिकवतात की एखाद्याने कठीण काळातही धैर्याने आणि शहाणपणाने वागले पाहिजे. जर मला ही संधी मिळाली तर मी पूर्ण मेहनत आणि प्रामाणिकपणे ती पूर्ण करेन.

ते पुढे म्हणाला, 'हे माझे सर्वात मोठे आणि खरे स्वप्न आहे. शिवाजी महाराजांची भूमिका माझ्या हृदयाच्या खूप जवळ आहे. मी महाराष्ट्रातील आहे, त्यामुळे या व्यक्तिरेखेची माझे विशेष नाते आहे. शिवाजी महाराजांची व्यक्तिरेखा साकारणे ही केवळ माझ्यासाठीच नाही तर प्रत्येक अभिनेत्यासाठी अभिमानाची बाब असेल.

■ ■

होत्या. तेथे गप्पा मारताना त्यांनी कपिलच्या शोला अलविदा करण्याचे खरे कारण सांगितले. जेव्हा उपासना यांनी कपिलचा शो सोडला तेव्हा त्यांनी स्वतःला टीव्हीच्या जगापासून दूर केले. शोमध्ये घालवलेल्या त्या वेळेबद्दल उपासना भरभरून बोलल्या. जवळपास अडीच वर्ष आमचा शो हा टॉपला होता, पण माझ्या आयुष्यात एक वेळ अशी आली की माझ्याकडे नव असं करण्यासारखं काहीच नव्हतं. मी कपिलशी देखील याबद्दल बोलले होते.

आमच्या दोघांचही बॉन्ड अतिशय चांगले आहे. आमच्यात कधीच कोणताही वाद, किंवा भांडणं झालं नाही, पण लोकांना तसं का वाटलं काही कल्पना नाही. माझा रोल आता काही वेगळा वाटत नाहीये,असं मी कपिलला म्हणले होते. मी जे काम करत होते, त्यामध्ये मला (काहीच) मजा येत नव्हती. माझ्या भूमिकेकडे थोडं तरी लक्ष द्या, असं मी त्याला बोलले, असं उपासना सिंग यांनी सांगितलं.

माझ्या हातातून सगळ्याच गोष्टी निसटत चालल्या होत्या, कारण कॉन्ट्रॅक्टबद्दल चर्चा सुरू होती. चॅनेलमध्येही सगळं काही आलवेल नव्हतं. त्यामुळे गोष्टी आणखीनच कठीण झाल्या, असं उपासना म्हणाल्या. माझं कॉन्ट्रॅक्ट रफिलसोबत नव्हतं, चॅनेलसोबत होतं. ते लोक जेव्हा दुसऱ्या चॅनेलसोबत गेले, तेव्हा मी त्यांच्यासोबत जाऊ शकेल नाही. टीममध्येही टेंशन होतं, मला कम्फर्टेबल वाटत नव्हतं. कृष्णा अभिषेकसोबत मी जेव्हा दुसरं चॅनेल जॉईन केले तेव्हा, कॉन्ट्रॅक्ट संपपर्यंत मला तिथेच थांबावं लागल्याचे त्यांनी नमूद केलं. उपासना पुढे म्हाल्या की, या काळात मी क्रिएटिव्ह टीमसोबत काही गोष्टींचाही सामना केला. ते माझ्या पंचलाईन कापायचे. प्रेक्षक हसतील तिथेच ते माझ्या ओळी काढतील हे मला माहीत होतं. मला टॉचर वाटत होतं, अली असगर लाही सेम इश्यू सहन करावा लागला. क्रिएटिव्ह लेव्हलवर आम्ही समाधानी नव्हती.

■ ■